CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"Delight thyself also in the Lord; and He shall give thee the desires of thine heart."
Psalm 37:4

FEBRUARY 16th, 1962 - No. 533 - 12 PAGES • P.O. BOX 312, STATION B., HAMILTON, ONT.

17th year of publication

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment of postage in cash.

DE BESTEMMING

Onder de slachtoffers van de verschrikkelijke treinramp bij Woerden waren ook drie studenten van de Vrije Universiteit in Amsterdam. Alle drie veelbelovende jongemannen. Een was bezig zijn proefschrift te schrijven en bereidde zich voor in dit jaar te promoveren. De oudste van de drie was dichtbij zijn promotie en de jongste maakte zich gereed voor zijn candidaats examen in medicijnen. Zo was het toen de treinramp een einde maakte aan hun leven en aan de verwachtingen van henzelf en van degenen, die hen lief waren.

Maakte de treinramp er een einde aan?

De studenten-predikant Ds. J. Hessels Mulder heeft een speciale dienst geleid in het universiteitsgebouw en daarin gesproken naar aanleiding van de tekst: "Want het leven is mij Christus en het sterven gewin. Indien ik in het vlees blijf leven, betekent dat voor mij werken met vrucht". (Filip. 1:21, 22a).

Geloof, dat dit moeilijke momenten zijn geweest, waar we als buitenstaander toch eigenlijk maar heel moeilijk in kunnen komen. Drie jongens; alle drie hadden zij belijdenis gedaan, alle drie gingen zij met grote verwachtingen de toekomst tegemoet, en van alle drie werd veel verwacht in eigen kring. En dan te zeggen dat hun sterven winst was. Wij zijn eerder geneigd te zeggen, dat het een groot verlies is.

Ds. Hessels Mulder sprak ervan, dat deze jongelui nu op hun bestemming zijn. Als wij die gedachte even op ons laten inwerken, dan ligt daar iets moois in. Wij zijn geneigd te zeggen, dat zij nog niet eens klaar waren, maar God heeft geoordeeld, dat zij op hun bestemming waren.

Nederland ligt toch niet zover weg, dan dat dit aan ons in Canada voorbij kan gaan. Bovendien, hebben we niet iets ervan ook hier gevoeld toen we kortgeleden werden opgeschrikt door het plotseling overlijden van Rev. A. Huls. Slechts 32 jaar oud zijnde, stond ook slechts aan het begin van een veelbelovende loopbaan. Wie voelt bij het lezen van deze dingen niet de gedachte opkomen, dat aan al ons handelen en denken een grens ligt. Vroeg of laat, maar voor ieder van ons is er een moment dat het einde van de weg is bereikt. De bestemming. Moet ons dit nu moedeloos maken en zeggen dat al ons streven toch eigenlijk weinig nut heeft?

Wij moeten nu onwillekeurig denken aan een brief, die wij kortgeleden kregen en waarin ons in bedekte termen eigenlijk het verwijt werd gemaakt, dat wij veel te veel nadruk leggen op het Calvinisme als stelsel. Wij willen, zo werd betoogd, het gehele systeem pasklaar tot in de puntjes sluitend maken. Het is Calvinisme voor en na. Als het met onze organisaties in orde is, dan zou onze zaligheid verzekerd zijn. Is het, zo ging onze briefschrijver verder, niet veel belangrijker dat wij het Christendom maar wat eenvoudiger houden? Heeft niet de Heiland zelf gezegd, dat er velen zullen zijn, die zullen betogen dat zij in Zijn Naam profiteerden en duivelen hebben uitgeworpen, doch dat de Heiland niettemin tot hen zal zeggen, dat Hij hen nooit heeft gekend?

Dit zijn ernstige woorden, die je maar niet zo langs je heen kunt laten gaan. En dan denk je weer even aan die drie studenten, die geladen met idealen en plannen, plotseling weggenomen worden. Is het dan niet zo, dat het er maar op aan komt, of wij zelf bereid zijn afscheid te nemen van dit leven, omdat wij niet weten wanneer dit afscheid komen zal? Komt het er, in andere woorden, tenslotte niet alleen op aan of wij persoonlijk gered zijn, of wij persoonlijk God kennen ook al hebben wij nog geen begin kunnen maken met een christelijke maatschappij en met een christelijke politiek of met een christelijke kunst? De hemel gaat toch niet alleen open voor christelijke organisatie-mensen of voor christelijke intellectuelen?

Er schijnt veel waarheid in deze gedachtengang te liggen. Een vraag is echter of wij zo wel mogen spreken. Is dit Bijbels? Wil God, dat wij zo over deze dingen spreken en denken? Het gaat er ten diepste niet om hoe *wij* er over denken, het gaat er om hoe *God* er over denkt.

Het is natuurlijk wat gevaarlijk om dit zo te zeggen. Zijn gedachten zijn hoger dan de onze, en Zijn wegen hoger dan de onze. Het is waar, dat mijn persoonlijke relatie tot God voor alles, voor *alles* komt. Het uitgangspunt is de vraag wat onze enige troost is in leven en in sterven. En het eerste antwoord is, dat wij in leven en in sterven (niet in sterven alleen!) het eigendom zijn van Jezus Christus. Wij moeten inderdaad oppassen, dat wij ons niet verliezen in een ongevoelig intellectualisme, waarin wij alleen de nadruk leggen op onze kennis. Laten wij niet menen, dat dit gevaar denkbeeldig is. Wij moeten daar voortdurend tegen waken en tegen vechten, want het gevaar dreigt niet alleen, het is ook aanwezig.

Maar evenzeer is er het gevaar, dat wij in ons geloof egocentrisch worden. Al bedoelen wij dat dan niet zo, maar dan gaat het er ons meer om, dat het Koninkrijk van Christus ons omsluit dan dat het de gehele wereld omsluit.

Wij kunnen echter nimmer uit het oog verliezen, dat wij op weg zijn naar onze bestemming. En die bestemming is, dat wij opnieuw dienstbaar zijn gemaakt aan het Koninkrijk Gods. Dat beleven wij hier nog maar ten dele, maar dat zullen wij straks ten volle beleven.

De drie studenten in Nederland zijn ons voor gegaan. Zij hadden hun bestemming bereikt. Wij nog niet, en wij weten ook niet wanneer dit moment voor ons aanbreekt. Wij zeggen de Schrift na, dat voor hen het sterven gewin was, hoe onbegrijpelijk ook. Maar dan moeten wij tevens nazeggen, dat het leven ons Christus is, wiens Koninkrijk niet van de wereld is, maar wel in de wereld. In andere woorden, dat ons leven niet meer van onszelf of voor onszelf is maar van en voor Christus. En wij worden door Hem *uitgezonden* in de wereld. Hij heeft ons nergens gezegd, dat wij ons tevreden mogen stellen met ons eigen geluk alleen. Maar Hij heeft wel gezegd: "Gelijk de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u".

We zijn, tesamen, op weg naar onze bestemming. Zou het wellicht goed zijn, indien wij daaraan wat meer de aandacht gaven? Misschien worden wij dan niet zo gauw boos op elkaar, als een ander niet precies gelijk denkt als wijzelf, of als de dingen wat anders gedaan worden, dan wij zouden willen. Zou de gedachte aan onze gezamenlijke bestemming ons niet dichter bij elkaar moeten brengen, ons meer innerlijke blijdschap moeten geven en ons getuigen naar buiten sterker en eendrachtiger moeten maken?

Tenslotte is ons leven niet van ons of onze beweging, maar "het leven is ons Christus", want dan wordt "het sterven ons gewin".

D.F.

Canada's Conjunctuur

Volgens de Ned. Can. K. v. K. gelooft men dat Canada's economische opleving in de loop van dit jaar geleidelijk zal toenemen, terwijl eind 1962 het hoogtepunt van de huidige economische expansie van dit land wordt verwacht. Men meent dit te kunnen afleiden uit een vergelijking van de huidige opleving met het conjunctuurverloop van 1958—1959. In laatsgenoemde twee jarige periode, deed zich ook na een aanvankelijk langzaam herstel in het tweede jaar een snelle expansie voor.

Het bruto nationaal produkt zal, zo voorziet men in 1961 een waarde van $ 37 miljard hebben, 2.9% meer dan in 1960. In 1958 steeg de waarde van de produktie met 2.6%. In 1962 verwacht men een verdere stijging van de produktie met 5.5%, waardoor een waarde van $39 à $39,5 miljoen zou worden bereikt. In 1959 steeg de bruto nationale produktie met 6.9%.

De industriële produktie is sedert de laatste 11 maanden vrij snel — in totaal met 10% — gestegen. Ook in het lopende jaar zal de produktie verder toenemen, hoewel vermoedelijk in een wat trager tempo dan in 1961. Dit houdt verband met het feit dat de investeringen sedert 1957, uitgedrukt in een percentage van de bruto nationale produktie, een dalend verloop tonen, waarbij komt dat door de nog steeds bestaande industriële overcapaciteit voorlopig weinig zal worden uitgegeven aan nieuwe produktiemiddelen. De uitgaven voor nieuwe machines en andere industriële uitrusting stegen in het derde kwartaal van 1961 met 6%, maar de trage toeneming van de activiteit in de utiliteitsbouwsector doet verwachten dat de investeringen in hun geheel in 1961 weinig zijn toegenomen.

Sedert mei 1961 heeft de detailhandelomzet een geringe en ook ongelijkmatige stijging vertoond. In 1962 wordt echter een omzetvergroting met 5% verwacht. De handelsvoorwaarden nemen in Canada slechts zeer geleidelijk toe, hetgeen als een goed teken voor een blijvende expansie van de vraag gedurende 1962 wordt beschouwd. De chronische werkloosheid en de industriële overcapaciteit, die zijn gebleven ondanks het feit dat in 1961 de economische expansie weer enigszins op gang kwam, maken het duidelijk dat een groeiperiode zoals zich in de jaren 1954-1956 voordeed, vooreerst niet te verwachten is.

De heer W. Allen Beckett, een econoom die bekend is om zijn economische prognoses, is van oordeel, dat nu het jaar 1962 in Canada begonnen is met een duidelijke verbetering in de conjunctuur, in de eerstvolgende maanden een verdere expansie kan worden verwacht. Hij acht een voortgaande conjunctuurverbetering tot begin 1963 waarschijnlijk, hoewel hij de kans op een recessie in het vierde kwartaal van 1962 niet geheel wil uitsluiten.

WINTERSTEMMING IN AMSTERDAM

Donderdag 1 Februari bleek de winter voor het eerst dit jaar in Nederland zijn witte jas te hebben aangetrokken. Het gaf een bijzonder facet aan het spoorwegemplacement bij het Centraal Station in Amsterdam voor hen die de moeite namen de bovenste verdieping van het havengebouw op te zoeken.

Het "Women's Institute" — een herinnering aan een Canadese vrouw

(Can. Scene)—Het Women's Institute, een beweging, waar Canada terecht trots op kan zijn, heeft zich sedert haar oprichting hier over 26 landen uitgebreid, met een gezamenlijk ledental van 6.500.000. De grondlegster was Mrs. Adelaide Hunter Hoodless uit Hamilton, Ontario, die, toen ze ontdekte, dat haar baby van 18 maanden was gestorven door het drinken van onzuivere melk, zichzelf niet kon vergeven zo onachtzaam te zijn geweest. Toen ze zich realiseerde dat er in die dagen, bijna driekwart eeuw geleden, heel wat babies door diezelfde oorzaak stierven, begon ze een campagne om de Canadese moeders te doen onderwijzen in kinderverzorging, voedingsleer en huishoudkunde. Van alle kanten ondervond ze tegenstand, maar Mrs. Hoodless zette door, tot de mannen in 1897 eindelijk toegaven en er in toestemden, dat de vrouwen een instituut vormden op dezelfde wijze als hun Farmers' Institute, een organisatie die in verschillende dorpen en gemeenten in die dagen zeer actief was. Als beloning voor al haar moeiten gaven 101 vrouwen, voor wie Mrs. Hoodless had gesproken op een vergadering in Stoney Creek, net buiten Hamilton, op 17 Februari 1897, gehoor aan haar oproep en vormden een 'vereniging tot opbouw van een betere natie door opbouw van een beter gezinsleven.

Toen de afgevaardigden van de Associated Countrywomen of the World in 1959 in Edinburgh bijeen kwamen, was één van de eerste punten op de agenda van deze internationale vrouwenorganisatie een woord van hulde en respect aan de oprichtster Mrs. Adelaide Hoodless. Mrs. Hoodless, een vrouw met ontzettend veel energie en doorzettingsvermogen, heeft eveneens bijgedragen tot de oprichting van de Young Women's Christian Association of Canada, het National Macdonald Institute in Guelph. Deze afdeling Huishoudkunde van het Ontario Agricultural College is voortgekomen uit het streven van Mrs. Hoodless naar het geven van cursussen in huishoudwetenschappen (de kunst om beginselen uit de wetenschap en de gezondheidsleer toe te passen in het huishouden). Men begon hiermee bij de Y.W.C.A. in Hamilton, en later werden ze ook aan de Normal Schools in Ontario gegeven aan toekomstige onderwijzers en onderwijzeressen.

In het begin van 1960 werd de oude Hunter Farm bij Brantford, waar Mrs. Hoodless geboren is, voor $ 11,500 door de Federated Women's Institutes of Ontario aangekocht met de bedoeling dit als historisch monument te bewaren, ter ere van de stichtster van het instituut. Men is nu druk bezig met de voorbereiding van de viering van haar 65-jarig bestaan in Februari van dit jaar, waar boodschappen voorgelezen zullen worden van zusterorganisaties over de gehele wereld.

Overal in Canada werden tussen 1897 en 1936 afdelingen van het Women's Institute opgericht (in 1937 bereikte het ook Newfoundland). In 1915 werd het streven door Canadese vrouwen ook naar Engeland en Schotland overgebracht. De vrouwen uit het Koninklijke Huis hebben het altijd actief gesteund, en overal in het Gemenebest, waar vrouwen overeenkomstige organisaties wilden oprichten, is dit door hen aangemoedigd geworden. En in vele landen, onder verschillende namen maar met hetzelfde doel en streven, worden plattelandsvrouwen nu op internationaal gebied vertegenwoordigd door de Associated Countrywomen of the World. Deze organisatie werd in 1933 in Stockholm opgericht.

Canada telt op het ogenblik 4.000 afdelingen met 75.000 leden, waarvan Ontario 1450 afdelingen met 38.750 leden heeft. In 1959 werd een speciale postzegel door de posterijen uitgegeven ter herdenking van de wereldorganisatie, die door Mrs. Hoodless is opgericht. Hoewel haar naam niet op de postzegel voorkwam, is deze organisatie toch zonder twijfel haar grootste monument, samen met de dank van duizenden vrouwen over de gehele wereld, wier staat als huisvrouw zij verhief tot eervolle hoogte, door er voortdurend op te blijven wijzen dat „Een natie niet boven het peil van haar gezinsleven kan uitstijgen".

De Common Market en Engeland

Dat het moeilijk zou zijn om Groot Brittannië in te voegen in de Common Market, was te voorzien. Dat het echter zó moeilijk zou zijn als nu blijkt, kan moeilijk anders dan als een tegenvaller worden uitgelegd. Het maakt in dit geval niet zoveel verschil van welke kant men het beziet: van Europese dan wel van Britse zijde. Men ken slechts tot één conclusie komen: de „Verenigde Staten van Europa" worden sterker en Groot Brittannië wordt zwakker.

Op 22 Februari zal er een samenkomst in Brussel worden gehouden, waar de vertegenwoordigers van de verschillende landen zullen samenkomen. Dit is een vergadering van de deelnemers aan de Common Market, waarbij Engeland is uitgenodigd. De Common Market neemt dus het initiatief en Engeland krijgt een plaats toegewezen. De Herald Tribune presenteert dit anders (en de Canadese pers neemt dit over): 22 Februari zal er een vergadering zijn van „British and Common Market representatives". Natuurlijk, de wens is de vader van de gedachte en de Britten zouden wel graag zien, dat het een samenkomst was van Britten en Common Market landen. Maar het is weinig minder dan zelfbedrog als de werkelijkheid voorbijgezien wordt. Niet Groot Brittannië maar de Common Market gaat de toon aangeven.

Men moet over de ontwikkeling in Europa niet licht denken. Het is maar niet een elkaar de bal toewerpen in de vorm van verzachte in -en uitvoerbepalingen. Het gaat al meer de vorm van een „Verenigde Staten" aannemen. Men heeft een parlement, een raad van ministers, een rechtbank, een „departement" voor kolen en staal, een investeringsbank, etc.

De zes landen van Europa hebben tezamen iets opgebouwd en zij zijn zich daarvan ook terdege bewust. Toen Groot Brittannie dan ook een lijstje voorlegde met 25 verschillende producten, die geheel of vrijwel geheel vrijgesteld zouden moeten worden van invoerrechten, kreeg het eigenlijk nul op het request. Deze producten waren allen uit de met Engeland verbonden Commonwealth landen afkomstig en indien zij zonder invoerrecht in de Common Market zouden kunnen worden ingevoerd, zouden de commonwealth belangen behoorlijk beschermd zijn. Maar de Commonwealth belangen zijn niet de Common Market belangen.

Daarom zal dat lijstje van 25 producten opgebroken worden en zal product voor product bekeken worden. Dit wil zoveel zeggen dat voor ieder product zal worden nagegaan of afschaffing van invoerrecht geen nadelige gevolgen voor één der landen of voor de gehele Common Market zal hebben. Een dergelijke behandeling is Groot Brittannië niet gewend en het moet een moeilijke overgang zijn om in plaats van de eerste de tweede viool te moeten spelen. Hetzelfde gebeurde met een lijst van enige honderden gerede fabrikaten waarvoor Engeland concessies vroeg. Om te beginnen is de lijst geminiseerd tot ongeveer vijftig fabrikaten, en deze vijftig fabrikaten zullen dan stuk voor stuk beoordeeld worden. De zes landen van de Common Market staan er op dat er zekerheid bestaat dat de belangen van de gemeenschap prioriteit genieten boven die van Engeland.

Het kan daarom nog wel verscheidene maanden duren, aleer Groot Brittannië goed en wel te paard zit. Dit toont niet alleen aan dat de rol van dit land belangrijk minder is geworden, het toont nog duidelijker hoe sterk de „zes" van Europa nu reeds zijn. Als dit resultaat nu reeds bereikt is, dan kan men zich een indruk vormen van de macht die een Verenigd Europa in de toekomst zal kunnen vormen.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.
Executive Committee: Rev. Jac. Geuzebroek (President), Rev. A. H. Venema (Secretary), Rev. J. Van Harmelen, and D. Farenhorst.
In charge of editorial matters: D. Farenhorst.
Associate Editors: Rev. A. De Jager, Rev. F. Guillaume, Rev. K. Hart, Dave Valstar, Rev. H. Van Andel, Rev. T. C. Van Kooten.
Department Editors: Rev. J. Ehlers, Rev. D. N. Habermehl, Mrs. T. Van Ameyde, Rita Van Westenbrugge, Mrs. A. Wagenaar.

De Sovjet Regering en de Russische Orthodoxe Kerk

Hoe sterk ook in New Delhi bleek dat er toch inderdaad wel zeer nauwe banden bestaan tussen de Russische Regering en de grote Russische Orthodoxe Kerk, die daar als lid van de Wereldraad is toegelaten, is uit de meeste persverslagen lang niet voldoende duidelijk naar voren gekomen.

Op Zaterdag 2 december vonden alle personen in hun postvakje een mededeling getiteld "Assemblee Notities". Daarin stond "De delegatie van de Russische Orthodoxe Kerk nodigt de deelnemers aan de Assemblee uit een film te komen zien, waarin zal worden vertoond het leven van de Russische Orthodoxe Kerk, en het bezoek van de Algemeen Secretaris van de Wereldraad van Kerken aan Rusland. Deze voorstelling zal plaats hebben op Zondag 3 december, in Travencore Hall, New Delhi, van 1 tot 4 uur n.m.".

Toen men zich door een taxi naar de aangegeven plaats liet brengen bleek Travencore Hall de Russische Ambassade te zijn.

Bij het binnentreden van de hal passeerde men direct de boekenstand, waar allerlei gratis literatuur werd uitgereikt. Daar men nog niet geheel klaar was om de film te vertonen, werden de gasten ontvangen in de bibliotheek, waar ook weer allerlei propaganda lectuur aanwezig was die men vrij mocht meenemen.

De film over het bezoek van Dr. Visser 't Hooft aan Rusland nam slechts een gedeelte van de beschikbare tijd in beslag. De rest van de tijd werd besteed aan het vertonen van films waarin kerken werden gezien die overvol waren, niet alleen met volwassenen, maar ook jonge mensen en kinderen. Zo werd de indruk gewekt dat er in Rusland volledige godsdienstvrijheid is. In deze films was de propaganda op knappe wijze verwerkt. Tussen die verschillende kerkdiensten liet men zien communes, universiteiten, de prachtige ondergrondse spoorweg van Moskou, moderne fabrieken en in het algemeen overal gelukkige mensen, die volop genoten van de zegeningen van vooruitgang die het communisme ze gebracht had. Het geheel was een zo voortreffelijke propaganda als men zich maar kon wensen. Onder de literatuur die gratis beschikbaar werd gesteld bevond zich ook materiaal waarin de godsdienst werd bestreden, o.a. het Program van de Communistische Partij in de Sovjet Unie. Op blz. 102 van dit boekwerk wordt gezegd dat het noodzakelijk is om geduldig de onhoudbaarheid aan te tonen van godsdienstige overtuigingen die in het verleden in het leven werden geroepen toen de mensen ontzag werd ingeboezemd door de wezenlijke krachten die de sociale onderdrukking veroorzaakten, en de werkelijke oorzaken van natuurlijke en sociale verschijnselen niet kenden.

Zo zag men in New Delhi het verschijnsel dat de vertegenwoordigers van de Russische Kerk verklaarden dat de kerk in Rusland geheel vrij was. Ze nodigden de vertegenwoordigers van de andere kerken uit tot een bijeenkomst. Deze bijeenkomst vond plaats in de Russische Ambassade, welke naam in de uitnodiging zorgvuldig was verzwegen. In deze bijeenkomst speelde de propaganda voor Rusland en de zegeningen van het communisme een voorname rol.

En tenslotte schroomde men niet in deze bijeenkomst van kerkelijke vertegenwoordigers materiaal aan te bieden waarin de kerken en de godsdienst werden bestreden.

(ICN)

ON YOUR WAY

RICHES AND HONOUR

Both riches and honour come of Thee. 1 Chron. 29:12a

These are the words of David, spoken towards the close of his earthly career. He voices his thanksgiving to the Lord, God of Israel, Who had inclined the hearts of his people to give generously for the building of a temple to the Lord.

He had just appealed to the princes and nobles of Israel for an offering for this purpose. He himself had set an example by gathering materials for this temple, giving liberally of his own store. David's appeal met with a magnificent response on the part of the people.

Thereupon David the king of Israel turned to the Lord in thanksgiving; not first of all to the people for their generosity, but to the Lord. And why does he do so? Because he knows that the final, ultimate source of all good is God. He is the giver of everything — every morsel of bread, every drop of water, the silver, the gold, every possession — and the true child of God feels constrained, like David, to bring thanks unto Him for all His lovingkindness and tender mercies.

David understood it well — that it was not man to whom he was indebted, but God. Listen to what he says: "For all that is in the heaven and in the earth is thine; thine is the kingdom, O Lord, and thou art exalted as head above all." And a little later he says, "But who am I, and what is my people, that we should be able to offer so willingly after this sort? For all things come of thee, and of thine own have we given thee". Even those offerings of gold and silver and precious stones were of Him; and the people had given to God only that which already belonged to the Lord.

What we give is not ours in the first place. It is God's before it is ours. We give Him only what He gave us first. And we should be filled with gratitude that He first gave to us, that we may give Him. If we have been blessed with earthly goods, and blessed also with a willing and generous heart, we have abundant reason for gratitude. How many there are who do not have what we have. And how many there are who, having possessions, forget that what they have is not theirs in the first place, but His, to be used in His service and for His glory. Let us then remember the principle which is taught here by the example and the words of David, that for every blessing we are indebted, not to our own enterprise and skill, but to the Lord our God. Let us be truly grateful and show it by word and deed.

G. Spoelhof

Women's Page

Editor: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

DE WONDEREN VAN ELKE DAG

We gaan voorbij aan daagse dingen
en zien daarin dan God niet meer
wij merken niet dat vogels zingen
en bloesems bloeien tot Zijn eer.

Juist God wil dat wij dankbaar merken
de wonderen van elke dag
wij die de aarde dan bewerken
ontwaren slecht wat God vermag.

In den beginne is besloten
dat ons het leven werd geleend
waarom wordt God zo vaak verstoten
en blijkt veel blijdschap reeds versteend?

Nog overal wordt bloei geweven
er zijn weer veulens in het veld
vernieuwd wordt overal het leven
maar zien wij wel wat wordt verteld?

De hoven en de akkers prijken
vernieuwd keert steeds de Schepping weer
God laat de aarde soms gelijken
op 't vroeger Paradijs vol eer.

We gaan voorbij aan daagse dingen
en zien daarin dan God niet meer
we merken niet dat vogels zingen
en bloesems bloeien tot Zijn eer.

(overgenomen uit de Elisabeth bode)

Christen zijn

Christen zijn is belijden dat ons leven en alles wat wij hebben, ons gegeven zijn door onze hemelse Vader. Maar ook dat we, dit wetende, eerlijk een part daarvan weer terug aan God geven.

Hoe doen we dat? God woont in de hemel en we kunnen hem alleen maar bereiken met onze gebeden. Ons geld en goed kunnen we dus niet daar voor Hem neerleggen.

Maar God heeft wel in die behoefte voorzien, want Hij heeft de harten van Zijn kinderen bewogen om tempels te bouwen waarin Hij kan wonen en waarin Zijn volk Hem in de geest kan ontmoeten, elke rustdag weer aan. God heeft ons veel gegeven waarvoor wij elke dag weer dankbaar moeten zijn. Denk maar eens aan voldoende voedsel, kleding, een huis om in te wonen. We hebben gelegenheid elkaar te ontmoeten in vrede, we hebben onze meetings, onze feesten. Meer en meer krijgen we de gelegenheid de kinderen Christelijk onderwijs te laten geven en in volle vrede kunnen we 's Zondags opgaan naar de kerk van onze keus. *Anderen* zijn niet zo gezegend als wij. Die moeten zelfs de allereenvoudigste dingen nog missen. Velen hebben nog nooit volop eten en goede kleding gehad en van Christelijk onderwijs nog nooit gehoord. Misschien niet eens van God! In dankbaarheid voor wat God voor ons gedaan heeft is het onze plicht van onze goederen te geven voor anderen die in nood zijn. Dit is natuurlijk geen nieuws meer voor ons. We hebben het als kinderen al geleerd. Maar *doen* we het ook. Hoevelen van ons brengen trouw iedere Zondag hun part naar de Here om in Zijn dienst te worden besteed? We stellen het dan maar uit. Er is al zoveel deze week, volgende week maar eens zien, hoor! En volgende week past het weer niet en volgende maand ook nog niet. Op vele plaatsen schijnt het wel zo te zijn. En het is toch niet goed. Is de dienst van God het eerste in ons leven of is het alleen maar één van de vele dingen die onze interesse hebben? Gaan we alleen maar naar de kerk omdat, nu ja, omdat we toch wel graag Christen genoemd worden, maar veel hebben we er niet voor over. Luidop durven we dat niet te zeggen. Dat zou te veel zeer doen.

Maar ondertussen doen we toch maar . . . niets. We moeten ons echter allemaal maar eens afvragen: is ons geloof in Christus belangrijker dan elk ander ding in ons leven? *Zo* moet het zijn! Dan alleen kunnen we immers ook geloven dat Christus voor ons gestorven is.

We horen tegenwoordig veel over godsdienstige "revivals", die overal in de wereld plaats vinden. Dat is geweldig. Mar het betekent niets **als het maar een bekering is van** het ogenblik. Heel ons leven, elke dag weer moeten wij tonen dat wij Gods kinderen zijn. Er is niets heerlijker te bedenken, maar men moet zich zelf kunnen overwinnen en op de tweede plaats stellen. Want Christus hoort op de eerste. Hij is Gods Zoon.

God zegene onze gaven en Hij zegene ook hen die het evangelie verkondigen of daar voor nog in training zijn, dat ook zij mogen bekomen gelovige, trouwe dienaren van het Woord, door onze Here Jezus. En moge God ons aller ogen openen, zodat wij de noden die er zijn, ook in onze kerken, mogen onderkennen. En geve *Hij* ons genade te geven naar ons vermogen, voor Zijn dienst.

ONZE GELUKWENSEN !

Op 3 Februari j.l. werd het huwelijk voltrokken van Evert Kobes, zoon van Mr. and Mrs. John Kobes, R.R. 5, Strathroy, Ont. en Grace Oudman, dochter van Mr. and Mrs. Ralph Oudman, R.R. 2, Alvinston, Ont. Het huwelijk werd bevestigd door Rev. N. De Moor in de Christian Reformed Church van Strathroy, Ont., in welke plaats Mr. and Mrs. E. Kobes zich hebben gevestigd.

(Foto VanVliet Studio)

Wij vestigen er nogmaals de aandacht op dat huwelijksfoto's gratis worden geplaatst. Men wordt verzocht bij de foto (zwart/wit) tevens de gegevens te vermelden.

Red.

IF YOUR CHURCH ENVELOPE COULD SPEAK

Just as the church bells began to ring that Sundaymorning, I was making myself comfortable with the Sunday paper. Suddenly I was startled to hear a voice coming from behind a vase on a nearby shelf. I looked, to discover a package of church envelopes, and believe it or not, it was one of those envelopes talking to me. "Take me out of this box, please, I want to go to church and I *can't* unless you take me".

I took out the envelope for that Sunday and was going to give it to my wife, but the voice went on: "Wait a minute, I *can't* go to church empty!" I dropped in a quarter and he just about yelled his head off!

"Can't you see", he said, "that I am *just* the right size for a folded bill or cheque?"

I began to grumble about the high cost of living, but my envelope had an answer for that one: "Well, everything is up, but did not your wages go up, too? If I belonged to a girl or boy, I would be happy to carry a coin, but *you* have a job! Say, by the way, how much do you get for an hour's work?"

That was an easy question, and when I answered it, my envelope went on: "Yes and you kept more than an hour's pay for spending money last week and I saw you give your boy as much! Do I then go to church with a coin?"

My envelope had too many pointed arguments for me, so I returned the coin to my pocket and folded some bills to fit, and put them in the envelope.

"There", said the envelope, "that is better. *Now* let's go to church, better hurry! I want to hear the organ prelude!"

As my wife and I set out for church I could still hear my envelope talking: "Do you know something? When you put me into the offering plate this morning, with all the people singing, and when the minister asks God's blessing over this money and use it in His Kingdom, I will feel thrilled! As if I were the most important envelope in the world!"

And I guess he was right. That's just what it is. The most important envelope in the world! My Church envelope!

Publ. by Missionary and Maintenance Dept.
85 St. Clair Avenue East, Toronto.

Waarom een **Christelijke** Vakorganisatie ?

Dit stukje wil een poging zijn om aan allen, die de Here liefhebben, en Zijn Woord, duidelijk te maken waarom wij in Canada moeten blijven bidden en werken voor een Christelijke Vakorganisatie, ondanks alle teleurstellingen.

Dat de Here Jezus Christus is gekomen om niet alleen de zielen der mensen te verlossen, maar *heel* het leven der wereld, geloven wij van harte: God bedoelde een vernieuwing van het leven der wereld, een nieuwe aarde, toen Hij ons Zijn Zoon zond. En in Hem kwam er maar niet alleen een Koning, maar ook een *Koninkrijk* op aarde: een Hemels Koninkrijk.

Toch valt het velen van ons moeilijk, deze lijnen door te trekken naar het ijveren voor een Christelijk-sociale organisatie in ons land.

't Lijkt gezocht, overdreven.

Christelijk onderwijs wordt gelukkig door velen gezien als iets, dat het waard is om voor te vechten en te offeren. Maar niet even velen lopen warm voor de Christelijk-sociale organisatie in dit land. "Is dit wel nodig?" "Is dit niet iets typisch-Hollands?" "Is het wel waar, dat wij er toe geroepen zijn om dit in te dragen in dit Canadese volk?"

Het is eigenlijk maar een klein getal van mensen, dat van de noodzaak hiervan overtuigd is.

Het moest zo niet zijn.

Maar waarom dan?

Er is geen diepzinnig verhaal voor nodig, om dat te zeggen. Het kan heel eenvoudig: omdat onze Heiland *ook* Koning wil zijn over het *maatschappelijk* leven; over U op Uw werk; en over de ontmoeting van U met Uw baas, ja, over alle verhoudingen bij U op het werk.

Wij ontmoeten de Here Jezus niet alleen in de Kerk, maar ook in het maatschappelijk leven — ook daar wil Hij van ons aangebeden zijn, en "gekend", zoals een rund zijn eigenaar kent, en een ezel de krib van zijn meester (Jesaja 1:3).

Hij heeft ook dit deel van het leven uit de macht van de Boze verlost, en heeft ook voor dit deel van het leven Zijn heilvolle Woorden gesproken, Zijn Wil bekend gemaakt.

En Hij, Die sprak, wil nu, dat wij *luisteren*. En antwoord geven. Hem volgen op Zijn gangen door het maatschappelijk leven. Zo realiseert Hij door ons heen de verlossing van dit deel van het leven — dat is de hoge roeping van de Christelijk-sociale organisatie: dienst aan Hem, en *zo*: dienst aan de wereld.

Daarom kunnen wij nooit genoegen nemen met een neutrale organisatie. Zelfs niet, al zou het een "nette" zijn. Een huis, "geveegd en op orde", en leeg, omdat zij zich aan geen enkele geest wil binden (Mattheus 12:43—45). Christus heeft gewaarschuwd tegen zulke "lege huizen", en heeft laten zien, hoe zij nooit leeg kunnen *blijven*. Dat laat de Duivel eenvoudig niet toe.

Er is maar *een* weg voor ons open: dat wij dit huis gaan vullen met de Geest van God; en dat is nu precies het doel van de Christelijk-sociale beweging.

Die ziet verder dan lonen en arbeidsvoorwaarden; ze probeert in die dingen te luisteren naar onze Heiland, het leven te organiseren naar Zijn Welbehagen, en zo, staande in Zijn dienst, en handelend naar Zijn Wijsheid, de wereld te zegen.

En daarom is het geen woord te veel gezegd, wanneer wij stellen, dat het de roeping is van ieder van ons, met de hem gegeven krachten bezig te zijn voor zo'n Christelijk-sociale organisatie. Ook in dit deel van het leven ontmoeten wij Hem overal, en wil Hij onze dankbaarheid zien, en door ons "gekend" zijn als onze Meester, Die het zeggen mag.

D. N. Habermehl

NIEUWS VAN HET CHRISTELIJK-SOCIALE TERREIN

C.L.A.C. Via ons blad hebben wij er reeds kennis van kunnen nemen dat de Ontario Labour Relations Board afwijzend heeft beschikt over de aanvrage van een CLA - Local te Trenton om Certification. Uiteraard is dit een grote teleurstelling voor deze organisatie. De aanvrage was nauwkeurig voorbereid en er was aanvankelijk bij sommigen enige hoop, dat het dit keer zou gelukken. Echter tevergeefs.

Blijkens het uitvoerige antwoord van de OLRB is het knelpunt nog steeds de zozeer gevreesde *discriminatie.* Niet alleen in het geval van de CLAC, maar ook uit andere gevallen waarvan wij lezen blijkt dit een uitermate gevoelig punt te zijn in ons land.

Het zou voor de voortgang van onze Christelijk-sociale actie belangrijk kunnen zijn, dat wij als Dutch-Canadians de strekking en omvang van deze Wetgeving nauwkeurig kennen.

THE GUIDE (Januari 1962) springt in al haar artikelen op de bres voor de *vrijheid* van de Canadese werker (het woord "vrijheid" wordt, welgeteld, 75x genoemd).

Het organisatie-nieuws geeft een indruk van levendige activiteit.

DE GIDS (C.N.V., 9 december 1961) schrijft over de kwestie van het kosteloos medeprofiteren door ongeorganiseerden van hetgeen door de Vakbeweging is bereikt: "Het vraagstuk is beslist minder eenvoudig dan sommigen misschien veronderstellen"; er zal daarom hevig op gestudeerd worden in 1962, op kadervergaderingen en op landelijk niveau.

Het benieuwt ons uiteraard, welke de resultaten van deze studie zullen zijn.

DE WERKGEVER (Prot. Chr. Werkgevers, 28 december 1961) geeft interessante cijfers over de Werkloosheids-situatie in Nederland per 30 november 1961.

Het totaal aantal werkloze mannen was 27.000, waarvan 13.000 mannen "minder geschikt" tot arbeid was; resten dus 14.000 arbeidsgeschikte mannen die zonder werk liepen (waaronder 4.000 mannen, die vallen onder de rubriek "seizoenwerkloosheid").

Tegenover deze 14.000 werkloze mannen werden per 30 november 1961 echter ruim 76.000 manlijke krachten *gevraagd* op de Arbeidsbeurzen.

Enkele afzonderlijke beroepsgroepen:

Bouw (Constructie):	werkloos:	2906	gevraagd:	10.231
Metaal :	„ :	996	„ :	32.933
Textiel :	„ :	67	„ :	3.007
Voedsel :	„ :	135	„ :	2.855
Kantoor :	„ :	1184	„ :	3.070
Losse Arbeiders :	„ :	2193	„ :	3.174

THE VOICE (C.T.U.C., December 1961) maakt melding van twee nieuwe Collective Agreements, die werden afgesloten.

Na het afsluiten van een van deze CAO's werd de betreffende Company betrokken in een "stoppage of work" in London, Ont.

"A group of labourers employed by Dominion Structural Steel refused to unload the trucks of the Company on the assumption that the Company employed unorganized labour. The day's strike was obviously instigated by the Teamsters' Union and leveled at the intimidation of members of the CTUC. When the CTUC, however, was identified as a certified trade union, the strike was called off and no further repercussions resumed".

DE PRAIRIE - PASTOR

De Populaire Pastor

Als je zo tegen de vijftig gaat lopen, beginnen je jonge collega's soms tegen je op te zien en je te beschouwen als een wijze, die doordrenkt is met ambtelijke ervaring en voor allerlei pastorale problemen zijn magische formule heeft. En aangezien je ook maar een mens bent, vind je dat wel prettig en ga je onwillekeurig wat vaderlijk doen tegenover de jongere herders, hetgeen schone effecten oplevert.

Verleden week kwam collega Lex over een afstand van tachtig mijlen, om mijn adviezen in te winnen. Eerlijkheidshalve moet ik erbij vermelden, dat zijn vrouw een nieuwe mantel moest hebben en die in onze stad kwam kopen. Enfin, Lex moest heel nodig raad, hulp, steun, mitsgaders advies en een opkikkertje hebben van mij, „ouwe rot", zoals hij mij heel onparlementair noemde.

Zijn probleem was zo oud als het ambt zelf: Hij deed zo zijn best en vond zo weinig waardering. Hij was nu bijna anderhalf jaar dominee. De eerste tijd hadden de mensen hem en zijn vrouw aan hun hart gedrukt. Het was allemaal mooi en prachtig geweest. Iedereen was met iedereen ingenomen. Toen was men aan elkaar gaan wennen en daarna was de critiek losgebroken als een fel uitslaand brandje. En daar kon broeder Lex niet tegen. Hij zat tegenover me in mijn study en kreeg warempel tranen in zijn ogen, toen hij zei: En het is zo onbillijk, weet je. Ik doe niets minder mijn best dan in het begin. Ik heb zelfs het gevoel, dat het met mijn preken beter gaat. Maar daarover hoor je nooit een opmerking. Maar wel krijg je te horen, dat je geen hart hebt voor de jeugd, omdat je nog geen instuif voor ze hebt georganiseerd op Zaterdagavond, wanneer je nota bene druk bent voor de Zondag. Anderen zeggen: Je ziet de dominee haast nooit. Maar ze vergeten, dat ik al een paar keer de gemeente door geweest ben.

Sommigen vinden me te ernstig en te stijf, en anderen achten me te vlot en niet waardig genoeg. Ik weet het beslist niet meer. Het schijnt wel, dat je het nooit goed kunt doen. Dat hou ik niet vol!

Hij maakte een wanhopig gebaar met zijn armen, waardoor de as van zijn sigaar viel. Driftig klopte hij de as van zijn broek en op mijn vloerkleed. Arme Lex!

Toen was het mijn beurt om mijn troostredenen af te steken. Het scheen, dat mijn jeugdige collega er geen vaag vermoeden van had, dat ik mijn ambtelijke pijnen ook wel eens lelijk voelde, en ik liet hem maar in de waan.

Ik wees hem er op, dat een goed soldaat van Christus niet altijd de behaaglijkheid van de cantine geniet, maar ook moet verwachten, dat hij wel eens in de modder van de loopgraven moet kruipen. Ik wees hem op het vreselijke gevaar van professionalisme in het domineesambt, het streven om er alleen maar een goede en prettige positie van te maken voor jezelf. Wat zijn er al veel in die duivelsklem gestapt! Ik liet hem met voorbeelden en bewijzen zien, dat het feit, dat je geen vruchten op je werk ziet, nog helemaal niet bewijst, dat er geen vruchten zijn. Lex moest er zich maar bij neerleggen, dat ons volkje nu eenmaal niet uitbundig is in zijn lof en prijs, en gemeenlijk niet veel zegt, als alles goed gaat. Toen een oude college deze waarheid eens zwart op wit in de krant zag staan, merkte hij op: Wat moeten mijn preken dan goed zijn geweest, want de mensen hebben er in twintig jaar niets van gezegd!

Die morgen leerde ik broeder Lex die welbekende pastorale regel: Het eerste jaar van de herder in zijn gemeente is het jaar van vreugde en waardering (de honeymoon), het tweede jaar is het jaar van gewenning en critiek, het derde jaar is het jaar waarin gemeente en predikant de afstand tot elkaar overbruggen of onoverbrugbaar maken, het vierde jaar is men aan elkaar gewend en op elkander afgestemd! Gezegend is de man, die drie jaar en langer in zijn gemeente werkt!

Het scheen Lex goed te doen, om te horen, dat het tweede jaar in zijn gemeente een soort crisisperiode was van voorbijgaande aard. Hij begon er tenminste wat monterder uit te zien. Hij bleek zelfs bereid, om het te accepteren, toen ik opmerkte, dat we als dominees, die wel eens een beetje teveel in het centrum der belangstelling stonden, soms geneigd waren om slachtofferig te gaan doen en te vergeten, dat de gemeente onze waardering ook nodig had. De liefde kan nooit van één kant komen!

We hadden een prettige morgen samen, terwijl de dames in de stad aan het winkelen waren voor een nieuwe mantel.

Het werd zo gezellig dat ik mijn ambtsbroeder een glaaske wijn aanbood, omdat ik jarig was geweest (vier maand geleden).

Onder het genot van de goede dingen der aarde, kregen we het erover, hoe gevaarlijk het is, om gewild-populair te zijn in de gemeente en je eigen identiteit als het ware te verliezen. Dan word je dood-ongelukkig!

Lex had in dit verband een verhaal gelezen over een collega, die het openlijk toegaf: Ik huil met de wolven in het bos, want anders verscheuren de wolven me. Hij zag de schapen en de herder niet meer. Vroegtijdig ging hij met emeritaat.

Er zijn collega's, die vóór alles en ondanks alles jeugd-dominee willen zijn, alsof de kudde alleen maar uit lammeren bestaat. Ze beginnen hun sermoenen met: „Jongens en meisjes, geliefde broeders en zusters", hetwelk de jongens en meisjes de eerste keer wel leuk zullen vinden, omdat ze zo klaarlijk onderscheiden worden van het gewone gepeupel, dat zich slechts broeders en zusters kan noemen. Maar de volgende keer vragen de jongelui zich af, of ze niet tot de gemeente behoren, omdat ze zo apart worden aangesproken en zo'n speciale behandeling ontvangen.

Er zijn er, die de krant van gisteren mee naar de kansel nemen en de goegemeente vergasten op hun nieuwscommentaren. Zo was er een dominee van een van onze kerken in het Oosten van Canada, die plechtig de krant openvouwde op de preekstoel, en plotseling veel meer succes oogstte dan hij ooit had durven hopen. Het gehoor begon namelijk luid en onbedwingbaar te lachen. Wat was het geval? De achterzijde van de krant, de zijde, die het publiek werd voorgehouden, bevatte een grote advertentie met suggestieve tekeningen: "Koopt uw corset bij Eaton's!" Lex vertelde me dit verhaal, en ik geloof, dat hij overdreef. In ieder geval deed het me deugd, dat mijn jonge collega weer zo happy was.

Met algemene stemmen stelden we samen vast, dat die dominee, die gewoon mens durft te zijn met al zijn deugden en zwakheden en zijn echt-menselijke ups and downs de herder is, die het wel maakt in de gemeente van de Here Jezus, of hij nu door mensen bewierookt wordt of niet.

Toen vertelde Lex een grapje over een predikant, die weer al te gewoon wilde doen, een mopje, dat evenwel voor publicatie niet deugt.

Tegen één uur kwamen de dames weer opdagen, moe van het winkelen. Ze troffen ons aan in opgewekte stemming. We mochten de nieuwe donkerrode mantel bewonderen van de vrouw van Lex. Hij stond keurig.

Toen betrok het gezicht van mijn collega opnieuw. Doch ditmaal niet vanwege ambtelijke moeiten. Hij had slechts het prijskaartje aan de mantel gelezen.

E.R.M.

(P.S. Deze bijdrage is gewijd aan de bemoediging van een aantal collega's, die hun tweede jaar in de gemeente zijn ingegaan.)

Several weeks ago I had occasion to visit a friend in the hospital and as I compared the beautiful new addition to the hospital with the old, the modern treatments administered, it became clear that everything in that line has been greatly improved upon. It brought to my mind too the great progress made in that phase of life in the years since care of the sick was in its early stages. It brought the name of Florence Nightingale to mind also, the lady who has done so much to improve the care of the sick and maimed. Her life is a strange combination of luxury and severe lack of even life's necessities. Her name is so well known that everyone immediately pictures the nurse when it is mentioned but few of us remember or perhaps have ever heard how much that lady did to relieve the suffering of the sick.

Florence Nightingale was born in 1820 of wealthy English parents who were travelling in Europe since their mariage in 1818. Her birthplace was Florence, Italy and because the parents loved the city they gave their new born daughter the same name. The Nightingales were charming, intelligent people, who owned two beautiful homes, each large enough to entertain their many friends. Three daughters were born to them, Parthenope, Florence and Fanny. The girls had beautiful gardens to play in and, many pets to entertain them, ponies to ride, dogs, cats, and birds to look after. The latter pleased Florence, especially when any were ill or hurt. Once her collie dog broke its leg, and while the doctor set it the little girl watched with intense interest, and a love for nursing developed which was never allowed to grow dim.

At that time most people did not believe in a formal education for young ladies, but Florence did not want to be a young lady of fashion. With her father's help she became well educated. An opportunity to marry a fine gentleman tempted her to forget her love for nursing, but she gave up the idea of marriage, much to the amazement and disgust of the members of her family. She took an active part in the nursing of sick villagers.

This behavior was shocking to the society of that day. Nursing was not looked upon with respect and for anyone of dignity to perform such tasks was soundly condemned. The more Florence saw of the drunkenness, overcrowding and brutality of the villagers the more eager she became to relieve suffering. She begged and finally persuaded her mother for money to buy medicines, bedding, food and clothes for the sick and miserable.

Florence realized that if she was to be of real help she should receive training. This proposal so shocked her relatives that they became ill and hysterical at the very thought. But Florence's mind was made up. Feeling certain that God had called her to do this, and being encouraged by an American philanthropist Dr. Gridley Howe and his wife (author of "The battle Hymn of the Republic") she set out in 1845 to begin her training. What she observed in the hospital was so dreadful that she wrote many pages on the condition of the institution, lack of sanitation, immorality of the nurses, lack of sufficient treatment and poor food. She wrote for reports on hospitals in Paris and Berlin. All the facts she uncovered were neatly printed and indexed. These notes were translated later in French, German and Italian and hundreds of copies were sold.

She trained at the Institution of Deaconnesses at Kaiserswerth, Germany and here Florence was really content for the first time in her life. She graduated with a head full of ideals, and the first fulfillment for her was to improve hospital conditions. She had many influential friends and with their financial support she was able to lift the profession of nursing to a higher degree. Patience, sympathy and tenderness is not enough to help the sick, was her opinion. Skilled knowledge is needed.

In 1854 the Crimean war began in which England was also involved. Victories were won but the processes by which the troops were fed, clothed and cared for were in complete confusion. Hundreds of wounded soldiers overflowed the hospitals at the British base of Scutari, near Constantinople. An epidemic of cholera made the building so overcrowded that barracks were converted into hospitals. The lack of beds, medication, clothing and nurses caused undescribable conditions. This misery was finally brought to the attention of the British authorities by a war correspondent who described the sufferings of the sick and wounded in "The Times". The nation was in an uproar and the Secretary of War took steps to correct the situation. He invited Florence Nightingale to go to Scutari and take charge of the British Military hospitals. This is the first time female nurses were asked to serve in hospitals of the British Army.

Miss Nightingale accepted, but she must have often wondered later how she could have made such a decision. The job proved to be gigantic, conditions upon her arrival were so dreadful, that she told someone: "There should have been an inscription written over the entrance: Abandon Hope, all ye who enter here". Soon Florence with the 38 nurses who she had brought were hard at work, cleaning up the hospitals, seeing that the soldiers had good care and good food. Obstacles seemed at times unsurmountable. Jealousy and antipathy of the officers formerly in charge hampered her work. Lack of funds, poor organization, slow transportation of goods and medicines all helped to make her work very difficult. But she overcame them all; and received for all her labours, the undying gratitude of wounded soldiers, a recommendation from Queen Victoria with a promise to better the soldiers' lot, and the satisfaction that she had achieved at least partly, her ideal to relieve the suffering of mankind. She and her helpers kept many soldiers from dying. It can be easily seen why they called her the "Angel of the Crimea" and "the lady with the lamp".

While she was in the East she had Crimean fever. She was never strong afterwards. She went back to England soon after the war ended, but she did no more nursing. She wrote about nursing however, and founded a school for nurses that was named after her.

When she was 87 the King of England gave her the Order of Merit for her work. No woman had ever been given this honor before.

She died in 1919 on Aug. 13. She had left a wish in her will that there was to be no memorial whatever and she was buried in the family plot. But she was carried on this last journey by six sergeants of the British Army representing the men whose bodies she helped to heal while she worked equally hard to mend their lives.

Any girl working toward the goal of a nursing career may well study the life history of this wonderful women and be proud to follow in her footsteps.

Greetings from
your neighbour

TODAY'S NURSES . . .
"proud to follow the footsteps of Florence Nightingale."

De Zelfmoord in Oost-Berlijn

Naar *Der Gärtner* meedeelt, hebben, volgens betrouwbare berichten, in een periode van 23—31 december 1961 in Oost Berlijn 427 mensen zelfmoord gepleegd. Dat zijn gemiddeld 47 mensen per dag. Sinds 13 augustus, de datum waarop de scheidingsmuur dwars door Berlijn werd opgetrokken, is het aantal zelfmoorden belangrijk toegenomen. Reeds in september 1961 vonden dagelijks van 25 tot 30 mensen de dood. Tot dusver hebben de ambtelijke Oost Berlijnse instanties over deze gebeurtenissen gezwegen. Toch is het algemeen bekend, dat het hier, afgezien van enkele uitzonderingen, gevallen van vertwijfeling betreft, die hun oorzaak vinden in de meedogenloze scheiding van gezinnen, in het onbeschermd zijn van oude en zieke mensen en in levensmoeheid, die het gevolg is van vrees en angst.

De berichten uit Oost Berlijn geven geen inlichtingen over het aantal zelfmoordpogingen dat is ondernomen, maar die mislukt zijn of in de laatste minuut door het ingrijpen van andere mensen werden verijdeld. Hoe groot de hopeloosheid bij vele gescheurde families in werkelijkheid is, zal pas na jaren kunnen worden vastgesteld. In West Berlijn ontnamen zich in dezelfde periode van 23 tot 31 december ongeveer 20 mensen het leven. Ook in West Berlijn stijgt sinds jaren in de Kersttijd het aantal mensen dat meent uit hun persoonlijke noden geen andere uitweg te kunnen vinden dan de dood. Dit aantal staat echter in geen enkele verhouding tot het aantal zelfmoorden aan de andere kant van de muur. En daarbij moet men bedenken dat in West Berlijn 2.2 millioen en in Oost Berlijn slechts 1.1 millioen mensen wonen. (ICN)

Ouderlingenconferentie S.W. Ontario

De Zaterdagmiddag van de 3de Februari was voor de Ouderlingen van het westelijk deel van de Classis Chatham van de Chr. Reformed Church een zeer belangrijke middag. In een van de zalen van de Christian Reformed Church van Chatham werd toen een Ouderlingen Conferentie gehouden waarin door de heer C. Feyen van Chatham het onderwerp ingeleid werd „Kerk en Jeugd". Een gesprek over de kerk en over de jeugd kan er onder ons (gelukkig nog) op rekenen veel belangstelling te trekken. Zo ook nu. Er was een flink aantal ouderlingen, waaronder ook twee predikanten aanwezig, toen Mr. P. Nienhuis van Sarnia om even over twee de vergadering opende. Omdat Mr. Feyen diezelfde middag nog een andere vergadering moest bijwonen, kreeg hij direkt na de opening het woord om te spreken over kerk en jeugd.

Hij begon met als zijn gedachte door te geven dat de kerk in 't algemeen de greep op de massa heeft verloren, omdat het hart uit het evangelie is uitgesneden. Met grote ernst werd gewezen op de roeping die wij in verband *daarmee* hebben.

Die roeping komt niet alleen tot de predikanten (of wat hij noemde: „Full time Kingdom workers") maar ieder in welke omgeving hij ook geplaatst is. En die roeping is het zuivere Woord van God en de beginselen, die daaruit afgeleid moeten worden, uitdragen, belijden en beleven! In de factory en op kantoor, in de school en op de farm, overal, en niet in het minst in het eigen gezin. Zo kwam hij vanzelf op het tweede deel met name de jeugd.

Hij wees op de ontzettende gevaren waardoor de jeugd omringd wordt. Ook wees hij op het feit dat vele ouders er weinig of niets tegen doen, soms die gevaren nog groter maken, door hun eigen lauwheid en liefdeloosheid tegenover de kerk en haar werk. Hij pleitte in dit verband voor meer aandacht voor de kinderen van 8 - 12 jaar die nog voor geen Catechisatie of jeugdclubs in aanmerking komen, en achtte de Christelijke School, als ze er is, niet voldoende om deze kinderen in die leeftijdsgroep de nodige kennis bij te brengen van en voor de kerk, en wat ze belijdt en leert. Hij wees ook op de resultaten van het onderzoek dat was ingesteld dor de Classis Hamilton van de Christian Reformed Church naar de interesses en verlangens die er bij de jeugd van de kerk leven. Dat waren verontrustende resultaten op de antwoorden die waren binnengekomen, en ook om het grote aantal dat wel de vragen had ontvangen, maar dat niet de moeite er voor over had om deze te beantwoorden. Naar de gedachte van de spreker ligt er voor de kerk hier een grote taak, om het ontstellend gebrek aan parate bijbelkennis dat er bij de jeugd gevonden wordt, op te heffen en te trachten hun interesse en verlangen naar de wereldse vermaken te herleiden in de betere richting. Het gezin moet vanzelf ook hier voorop gaan. Daar worden van al deze dingen de fundamenten gelegd, en de verantwoordelijkheid van Vader en Moeder is groot.

Ook werd van grote betekenis geacht een goed geredigeerd Jeugdblad. Met grote dankbaarheid werd gewezen op het blad Youthful Outlook. En het werd als onze plicht aangewezen om er voor te zorgen dat dit blad de steun ontvangt die het nodig heeft en verdient.

In de lange en levendige discussie die naar aanleiding van dit woord van Mr. Feyen ontstond werden verschillende zaken nog dik onderstreept. Vooral ook het steunen van het prachtige jeugdblad „Youthful Outlook". Reverend Van den Pol van Sarnia wees er op dat vooral *nu steunen* zo noodzakelijk was, omdat we daarin een blad hebben dat een machtig middel kan zijn, om aan onze jeugd goede leiding te geven. Wat we daarin hebben moeten we trachten te houden en te verbeteren.

Reverend Mulder van Chatham maakte eveneens belangrijke opmerkingen in de beantwoording van de verschillende vragen, welke taak hij op zich genomen had omdat Mr. Feyen direct na zijn inleiding weg moest. Hij wees er in het bijzonder op dat het niet voldoende is als we onze jongens en meisjes trachten klaar te maken voor evangeliserend werk. Ze moeten ook hun taak zien in het gehele brede leven. Ook op maatschappelijk en politiek terrein moet de Christen een woord voor de wereld hebben, en moet hij zijn belijdenis beleven. En krachtens de kerkorde heeft de kerk de taak om de jeugd door Catechisatie en verenigingen klaar te maken. Of zoals Artikel 66 van de voorgestelde nieuwe kerkorde het zegt: „In order to prepare them to profess their faith publicly and to assume their Christian responsibilities in the *Church* and the *World*".

De kerk en het gezin moeten hierin zeer nauw samenwerken, dan kan er veel bereikt worden. En het zal tot een grote zegen zijn voor de Kerk en haar jonge leden.

Dit was dan een heel verkorte weergave van wat er deze middag van 2 tot 5 uur op de Ouderlingen Conferentie in Chatham werd besproken. Tenslotte kan er nog worden meegedeeld dat Mr. P. Nienhuis weer met grote meerderheid van stemmen als voorzitter werd herkozen. Als 2de voorzitter werd gekozen Mr. C. Kaptein van Sarnia en ondergetekende werd aangewezen om notulen te schrijven en een verslag van deze vergadering te zenden naar Calvinist Contact.

Er werd verder nog bekend gemaakt dat de volgende Conferentie zal worden gehouden op Zaterdag 14 April in Chatham en daar zal door Rev. Vander Pol van Sarnia het brandende vraagstuk worden besproken van hoe onze houding moet zijn tegenover de Labor unions. Laat dit nu alvast een aansporing zijn voor alle ouderlingen in het westelijk deel van de Classis Chatham om deze middag daarvoor vrij te maken of te houden. Van voorgangers in de kerk mag toch *zeker* verwacht worden dat zij trouw zijn. Zij zullen anders moeilijk tot trouw kunnen opwekken bij de leden van de kerk.

C. Overgaauw

For the Farmers

Nu de emigratie wat geluwd is en in het algemeen de newcomers hun materiele bestemming hebben gevonden, mogen we het wel zo stellen, dat een derde van hen, die uit Nederland de plas overstaken om in Canada farmer te worden, het niet geworden zijn. Niet dramatisch maar toch wel jammer.

Een ander klein deel is maar half farmer, of farmer op een te wankele basis. Dat is wel een beetje tragisch. Het behoeft niet tragisch te zijn, als bij hen maar leeft het: „Luctor et emergo", ik worstel en kom boven.

Honderden, mag ik zeggen duizenden, Dutch farmers zijn, onder 's Heren zegen zelfstandig geworden op goede basis als Canadian Farmers. Na hard werken, volle medewerking van kinderen, soberheid, vaste koers houden, niet verder springen dan de stok lang is, en toch met voldoende durf en doorzettingsvermogen, risico-spreiding.

Wat een ruïnes van buildings, wat een verwilderde gronden, zijn met taaie volharding omgetoverd tot een presentabel geheel, waar een "living" in zit. Dat resultaat mag gezien worden. En het wordt gezien, ook door het Government. Wij oudere farmers hebben al neiging om ons op de borst te slaan, al doen we dat verhuld: wat hebben we het toch ver gebracht en dat in 10 à 15 jaren. Bovenstaande is een stukje roemvolle geschiedenis. En Henry Ford zei: geschiedenis is maar prullerij. Daarin heeft hij gelijk als roemvolle geschiedenis niet stimuleert tot voortvaren met versterkte energie.

Er is een tweede generatie van Dutch farmers aan het opkomen, die zich zijn Nederlandse afkomst maar half bewust is. Wat zal de komende generatie er van maken? Misschien maken we ons nodeloos bezorgd, maar bezorgdheid is nu eenmaal een karaktertrek van het geslacht, dat geleidelijk aan zich de teugels aan de handen voelt ontglippen. Wat zullen onze kinderen er van maken? Zij hebben de goede naam van de Dutch farmers hoog te houden. Als de redactie het goed vindt, wil ik, bij leven en welzijn, daarover gaarne een afzonderlijk artikeltje weggeven. Als een van de kinderen de ouderlijke farm overneemt, en de andere kinderen een goede positie hebben verworven buiten of in de agrarische sector, is er de neiging om de opvolger de farm niet te duur aan te rekenen. Dat is die ene van harte gegund. Maar kan die zich met zijn wife tevreden stellen met het bedrijf op peil te houden. Op zichzelf al een deugd. En toch bevredigt het niet. Het staalt niet. Trouwens stilstand is achteruitgang. De krachtsinspanning van het jonge stel zal groter moeten zijn dan Vader en Moeder's prestatie. Want we leven in een dynamische tijd en die vraagt een dynamische aanpak. Tot heden heeft het normale gezinsbedrijf met mix-farming een goed figuur geslagen. Zal dat wel zo blijven? Ten aanzien van verschillende bedrijfstakken zien we gespecialiseerde bedrijven opkomen met massa-productie. Het genoegelijk rollende leven van de geruste landman van de ouwe „Poot" gaat er aan. Massa-productie vraagt modernisering, mechanisering, automatisering, grote investeringen. Goed opgezet, zullen ze naar ons inzien, voordeliger zijn. 1000 Mestvarkens zullen, wat kostprijs aangaat, niet 10 maal zo duur uitkomen als 100.

Voor de meeste jonge farmers zou het gevaarlijk zijn om maar op stel en sprong over te schakelen op het gespecialiseerde bedrijf met massa-productie. Het kan hen te zeer afhankelijk maken van de geldschieters en kan soms te riskant worden. Misschien vraagt het ook meer organisatie-talent dan waarover zij beschikken. Veeleer zal het nodig zijn dat zij zich bezinnen op de vraag: ten aanzien van welke bedrijfstak is bij mij uitbreiding mogelijk, rekening houdend met de aard, inrichting en grootte van mijn bedrijf, beschikbaar personeel, ligging van consumptie-centrum, mogelijkheid van goedkoop crediet, op welk terrein onze regering zich niet onbetuigd laat, maar wat weer samenhangt met eigen kapitaalkracht. Een eerste vereiste is wel om, als het financieel goed gaat, toch voor ogen te houden dat bedrijfsinvesteringen voorrang moeten hebben op consumptie-bestedingen. Gelukkig voelt „the farmer's wife" dit dikwijls nog beter aan dan de farmer.

Farmers met een bescheiden productie zijn op sommige plaatsen als vanzelf aangewezen op coöperatieve verwerking en afzet van bepaalde producten. En coöperatieve aankoop van benodigdheden. Een dairy farmer dient een zodanig melkcontract te hebben, dat stalinrichting en garnituur kunnen voldoen aan alle gestelde en te stellen eisen van hygiene, etc.

Coöperatie is wel een heet hangijzer. Niet bij alles en altijd en overal is coöperatie vereist. Liever geen coöperatie, dan coöperatie op wankele basis. Dikwijls komt het voor dat de welvarendste en de meest pientere farmers zich afzijdig houden bij pogingen tot oprichting van een plaatselijke coöperatie. Beter dan hun daar een verwijt van te maken, is het om zich rekenschap te geven van het motief waarom zij zich afzijdig houden. Misschien worden ze zo maar voorstander als ze zien met hoe grote ijver de zwakkere collega's bezig zijn hun draagkracht te versterken. Coöperatoren moeten stuk voor stuk mannen van hun woord zijn, en samen voldoende kapitaalkrachtig om eventuele tegenslagen te kunnen verwerken.

Christian Farmers Associations zijn niet zo maar te vereenzelvigen met Farmers Coöperations. Maar wel is Coöperatie een dankbaar onderwerp op de vergaderingen van de C.F.A. En dan dient de bespreking sterk ingesteld te worden op toestanden in eigen township. Vindt U, lezer, mij erg materialistisch? Vindt U dat ik de dollaraanbidder in de kaart speel? Abraham, Izaäk, Jacob en Josef waren knappe economen, goede financiers, rijkaards. In Hebreeen 11 worden zij ons voorgehouden als geloofshelden. Abraham nog Abram zijnde, gaf Melchizedeck van alles de tienden. En het is helemaal niet mijn bedoeling om de bede van Agur in Spreuken 30:8b geweld aan te doen.

Old Farmer

ALBERTA AAN DE LIJN

door Tini Van Ameyde

In de zomer van 1960 verbleef ik enkele dagen in de Crowsnest Pass, in het uiterste Z.W. hoekje van onze provincie. Tussen bergen met vredige namen als „Goat” en „Turtle” maakte ik kennis met Nederlandse immigranten, die me voor C.C. allerlei vertelden over hun omgeving en kerkelijk leven. Nog goed herinner ik me, dat een huisvrouw toen met een berustend schouderophalen zei: „Altijd die wind hier door de pas, dat is iets verschrikkelijks! Soms liggen ál onze ramen eruit!” Op een kalme zomerdag kan een bezoeker zich zo'n toneel moeilijk voor de geest halen, maar nu hebben we aan haar gedacht: er zullen deze maand weer heel wat ruiten gesneuveld zijn en nog wel meer dingen . . . De wind stormde door de nauwe bergpas met stoten van zo'n 115 mijl per uur en nam op zijn tocht zelfs daken mee. De leus is daar: houd je pet vast!

Reeds eerder vertelde ik U, dat Calgary bij de jaarwisseling 12.000 inwoners rijker zou worden door de annexatie van Forest Lawn, gelegen aan haar Oostgrens, en van de moeilijkheden, die in het vooruitzicht lagen. Nu, onder leiding van Mayor Chris Akkerman heeft de gemeenteraad van F.L. gevochten om „a good deal” te krijgen. Zelfs nam de hele raad twee weken voor de Zwarte Dag in protest zijn ontslag! Het heeft allemaal niet mogen baten: de annexatie ging er door op de voorwaarden, gesteld door de stad. In een kort moment van vrede overhandigde Calgary's burgemeester Harry Hays een houten sleutel aan ex-mayor Akkerman en sprak verzoenend: „Deze past op de deur van het stadhuis, garage en politiebureau.” Chris: “That's nice!” Burgemeester Hays: „Onze wegen waren nu en dan stormachtig, Chris!” „They were that!” zei Chris, waarna hij onmiddellijk een verklaring aflegde, dat hij ook in de toekomst zal strijden voor de belangen van zijn geliefd Forest Lawn. Hij doet me denken aan een terrier.

Calgary heeft in de loop van twee maanden een serie ernstige branden te verduren gehad, waarin enkele kinderen en volwassenen omkwamen. Huizen, een apartmentgebouw, een oude arena, een club, een school, een restaurant — we zijn de tel haast kwijtgeraakt — vielen ten offer aan het vuur en de schade loopt in de miljoenen. Nog heeft men geen bewijzen van misdaad kunnen vinden, maar brandweer en politie zijn serieus bezig met de mogelijkheid, dat er een brandstichter in de stad rondwandelt.

Legerofficieren werkten er met schaamrode gezichten tot diep in de nacht om uit te vinden, waarom tijdens een test acht der Civil Defense sirenes de dienst weigerden. Zij hadden zo gehoopt, dat een onlangs geinstalleerd nieuw systeem de critiek van de bevolking tot zwijgen zou brengen, maar helaas . . . Met de fout gevonden, probeerde men het enkele dagen later nog eens. Toen ging alles perfect bij het eerste waarschuwings-signaal, maar bij het tweede viel er 1 sirene uit. Verschil maakte dit succesje bepaald niet, want het bleek toen, dat er nog vele Calgarians zijn, die de sirenes niet kunnen horen, zelfs àls zij werken! Met hetzelfde probleem worstelen we in Edmonton. Het lijkt me tijd worden om advies te vragen aan doorgewinterde experts in Europa. Daar wist men 20 jaar geleden al, hoe dit varkentje gewassen moest worden!

De traditionele wedijver tussen Alberta's twee grote steden kwam weer eens tot uiting, toen Calgary's Public School Board heftig protesteerde tegen de plannen van de University of Alberta om voor zes miljoen dollar land aan te kopen in Edmonton. De Board vond, dat dit geld beter gebruikt kon worden voor uitbreiding van de afdeling der University in Calgary. Edmonton's mayor Roper sprak zuurzoet: „Ik hoop maar, dat ónze School Board geen bezwaar zal indienen, wanneer een uitbreiding van de Calgary University ter sprake komt!” De gemeenteraad van de Cowtown weigerde echter om mee te spelen met zijn eigen schoolboard en oordeelde nuchter, dat de bestuurders van Alberta's in tweeën gedeelde universiteit bij al hun plannen het welzijn van beide, Noord en Zuid, in het oog houden. Juist in de laatste tijd gaan er steeds stemmen op, die aan Calgary een eigen onafhankelijke universiteit willen geven.

Ook Edmonton breidde zich uit bij de jaarwisseling, toen het dorp Beverly met ruim 9.000 inwoners geannexeerd werd. De stad heeft nu een bevolking van tegen de 300.000, waarvan Uw verslaggeefster er één is. Stel het U voor: na in Canada jarenlang dorpeling geweest te zijn, ben ik eindelijk weer stedeling geworden. Een niet geringe promotie! Onze annexatie verliep echter heel wat soepeler en geruislozer dan die van Forest Lawn. Op een morgen zeiden we onder de koffie verrast tegen elkaar: „Goeie help, we zijn al elf uur Edmontonians!” en namen nog een extra bakje op het welslagen van de operatie.

Een kwestie, die veel meer voeten in de aarde had, ontwikkelde zich rondom Edmonton's gemeentelijke luchthaven. Deze werd in de loop der jaren volkomen ingesloten door nieuwbouw en ligt nu midden in de stad. Huizen, kerken, ziekenhuizen, werkplaatsen, werden rondom het vliegveld gebouwd, drukke verkeerswegen leiden er vlak langs. Met het openstellen van de internationale luchthaven te Nisku, 18 mijl ten Zuiden van de stad, verplaatste een aanzienlijk gedeelte van het passagiersverkeer zich daarheen maar het oude vliegveld bleef toch in gebruik voor de lijnen naar het Noorden en over de prairie, voor vracht- en privé-vliegtuigen enz. Nu gebeurde het in het afgelopen jaar twee maal, dat de piloot van een klein vliegtuig een noodlanding moest maken. Eén landde op de weg langs het vliegveld, de ander op een speelplaats. Beide malen zonder ongevallen te veroorzaken, maar U kunt met klompen aan voelen, wat daarna gebeurde!

De bewoners der omliggende wijken begonnen zonder verwijl via krant en radio een campagne te voeren voor sluiting van het vliegveld, hoewel de statistieken uitwijzen, dat er over de jaren nooit een ernstig ongeluk door veroorzaakt werd. De Kamer van Koophandel startte toen een grootscheepse tegenaanval, gesteund door een aantal bedrijven en door zeventien gemeenten in Noord Alberta en de Yukon. Ja, in de ogen van vele mensen is Edmonton eenvoudig ondenkbaar zonder haar vliegveld! Het is de levensader, die Canada's meest noordelijke hoofdstad verbindt met haar onmetelijk achterland. Het is de plaats, waar de rijkdommen van het Noordland worden uitgeladen, erts, vis, pelzen, — waar de stoere mannen van het Noordland aankomen, bush piloten, trappers, prospectors, — waar de ernstig zieke Indianen en Eskimo's landen op hun weg naar het hospitaal. Op het vliegveld van Edmonton, „the Gateway to the North”, is men binnen gezichtsafstand van plaatsen met zulk romantische namen als Whitehorse, Fairbanks en Coppermine. Daar klopt nog steeds het hart van Canada's Great North West!

Na maandenlange conferenties en talloze rapporten heeft de gemeenteraad nu zijn beslissing bekendgemaakt: het vliegveld zal in elk geval de eerstvolgende tien jaar open blijven voor vrachtverkeer en lichtere passagiersvliegtuigen. Een beslissing, die dus in sommige kringen afgekeurd, in andere met grote vreugde begroet wordt. De meest strikte veiligheidsmaatregelen zullen genomen worden en een zegsman van Pacific Western Airlines verzekerde, dat er geen aankomst of vertrek van zijn vliegtuigen zal plaatshebben tussen middernacht en 7 uur 's morgens. Dit met het oog op de nachtrust der hospitaalpatienten en bewoners van het district, die over het lawaai geklaagd hadden. Men is nu vastbesloten alles in het werk te stellen om de exploitatie van het oude vliegveld weer zo winstgevend mogelijk te maken. U ziet, we zijn hier niet alleen romantisch, maar ook zakelijk!

Op politiek terrein is er deze maand het een en ander gebeurd in onze provincie. Onder het motto „Werk en Win” kwam de Liberale Partij te Calgary bijeen en liet strenge critiek horen op het beleid van Alberta's regering. De Liberals waren sinds 1960 zonder leider geweest en kozen tijdens hun conventie de 48-jarige burgemeester van Athabasca, David B. Hunter, tot provinciaal leider. Hij zal zijn partij ten strijde voeren in de a.s. verkiezingen.

Op 20 Januari j.l. sneuvelde de C.C.F. in Alberta op het veld van eer en werd vervangen door de New Democratic Party. In tegenwoordigheid van de landelijke leider, ex-premier Tom Douglas van Saskatchewan, werd een afdeling der nieuwe partij opgericht te Edmonton. Mr. Douglas gaf onze farmers de wenk, dat zij er verstandig aan zouden doen met zich in de rijen der N.D.P. te scharen. Waarop de Farmers' Union echter officieel ten antwoord gaf, dat men niet van plan was zich te binden aan welke politieke partij ook. De oprichtingsvergadering koos als voorlopig leider een vice-president van het Canadian Labor Congress, Mr. Neil Reimer.

Voorts zal in de tweede week van Maart een openbaar debat plaatsvinden tussen N.D.P.'s Tom Douglas en de nationale leider van de Social Credit Party, Dr. R. N. Thompson. Deze samenkomst belooft zeer interessant te worden, wat precies de onderwerpen zijn, wordt nader bekendgemaakt. Dr. Thompson gaf nog de wens te kennen, dat het debat wordt uitgezonden via de televisie. Op 24 Februari a.s. verwachten we een visite van Prime Minister John Diefenbaker, die de verkiezingscampagne van Alberta's Progressive Conservatives een krachtige aftrap zal geven. We zijn benieuwd waartoe al deze activiteit leiden zal in onze provincie, die nu al zoveel jaren solide Social Credit is!

UIT EIGEN KRING

Een groep, die ook vastbesloten is in de naaste toekomst hier een stem te laten horen op publiek terrein, is de Christian Labour Association of Alberta. Opgericht in het voorjaar van 1959,— omdat men ervaren had, dat een landelijke Association met hoofdkwartier in Ontaro het in de West niet „deed”, te ver weg zat voor vruchtbare samenwerking— beschikt onze C.L.A. momenteel over ca. 400 leden, grotendeels in Red Deer, Edmonton, Calgary, plus vele contacten door geheel Alberta.

Hoewel haar doel allereerst ligt op het gebied van arbeid en arbeidsbetrekkingen, strekt haar streven zich veel wijder uit en omvat het gehele leven van onze provincie. Men kan hier eigenlijk niet spreken van een „Labour Association”, meer van een vereniging, die het evangelie van Christus wil brengen in „all spheres of life”. In haar werkprogramma vermeldt de C.L.A. of Alberta dit op duidelijke wijze, wanneer ze zegt.:

„Because this society is not a labour union or a particular church group, all who have a christian concern in united action for freedom and for God are invited to join.” Het was dit gedeelte van haar programma, dat vele immigranten aantrok en dat, het is nu wel gebleken, ook het meest spreekt tot onze Canadese „broeders in de Heer”.

Sterk kwam dit uit op de onlangs te Edmonton gehouden C.L.A. Conventie, waar enkele Canadese gasten zich als lid opgaven tijdens de vergadering. Van invloed was daarbij, dat in het bestuur der C. L.A. en in de redactie van haar maandblad Canadezen reeds geruime tijd werken naast immigranten. Dit is, zoals het moet zijn, wil een dergelijke actie ooit de rijen der evangelische christenen in Alberta infiltreren.

Van deze Conventie moet ik U nog enkele dingen vertellen. Men kwam bijeen onder leiding van de president, Mr. Richard Oostra, en was wat laat met de aanvang, omdat Red Deer's delegatie bleek te zijn verdwaald in de reuzenstad Edmonton . . . Brieven en goede wensen werden ontvangen van de groep in Rocky Mountain House (die helaas niet aanwezig kon zijn), van Social Credit leider Dr. Thompson en van Mr. Walter Dinsdale, Minister of Northern Affairs. Mr. Oostra sprak de aanwezigen toe over het onderwerp: „What can we do as a C.L.A.?” waarbij hij wees op Gideon en zijn legertje, dat zulke grote dingen deed in de wetenschap: God is ons nabij!

De hoofdschotel van de avond was de inspirerende rede van de Canadese evangelist Wesley H. Wakefield, erelid der C.L.A.A., over „Christian testimony in the present crisis”. Mr. Wakefield toonde aan, dat onze levenswijze meer gewicht in de schaal legt dan onze woorden, wanneer we de mens van vandaag willen bereiken. „Kerkleden falen in hun getuigenis, omdat zij ruimte geven aan materialisme en wereldlijkheid en God op werkdagen in de kast bergen. Als we onze verantwoordelijkheid als christenen niet beseffen, dan zal alles waarvoor we staan ten onder gaan. —We are at a spiritual Munich, where compromise is defeat!— Het leven, dat overwint, is het leven, dat zijn kracht vindt in Jezus Christus.”

Deze Mr. Wakefield zit tevens in de redactie van het maandblad „The Vanguard”, samen met Mr. Oostra en Rev. Louis Tamminga, predikant der Christian Reformed Church te Edmonton-Beverly. Dit keurig verzorgde blad komt elke maand in 3.000 exemplaren van de pers en wordt toegezonden aan alle zevenhonderd protestantse geestelijken van Alberta en aan de predikanten der Chr. Ref. Church in Canada. In zijn kolommen schrijven Gereformeerden, Anglicanen, Salvation Army officieren, geestelijken en leken broederlijk naast elkaar. Een uiting van christelijk sociaal leven, van samenwerking, gegrondvest op het evangelie der genade in Christus, zoals men in Canada slechts zeer zelden aantreft.

Het is te hopen, dat onze C.L.A. haar koers zal kunnen volhouden. Dit zal niet al te moeilijk zijn: haar kompas is de Bijbel! Wie haar streven en werkwijze bestudeert in het licht van Gods Woord, zal zonder twijfel tot de conclusie komen, dat hier een veelbelovend begin is voor een christelijk-sociale actie in onze provincie. Temeer zo, wanneer hij verneemt, dat er plannen zijn om door samengaan met andere bestaande groepen een nóg bredere basis te leggen, waardoor o.a. de vorming van een christelijke politieke partij hier tot de mogelijkheden gaat behoren.

Op 2 Februari werd de eerste predikant der Christian Reformed Church voor het Peace River district bevestigd te Grande Prairie door Rev. W. C. Boelkins van Edmonton First en Rev. H. Van Dyken van Neerlandia. Hij is Rev. D. C. Bouma, overgekomen vanuit Australie, waar hij ruim zes jaar dienst deed als immigrantenpredikant van de Reformed Church. Een ervaring, die hem wel bij uitstek bekwaam maakt voor zijn moeilijk werk als Home Missionary in de Peace. Onder de zorgen van Rev. Bouma vallen, naast Grande Prairie, de kleine kerkgroepen te Peace River, La Glace, Dawson Creek, en de „homesteaders” te Blueberry Mountain, een honderd mijl ten Noorden. In de lente van dit jaar hoopt men te Grande Prairie een kapel te bouwen, die de naam „Back-to-God-Chapel” zal dragen. Het is verheugend, dat in de Peace (zoals ik U vorige week vertelde, een gebied, dat momenteel gonst van bedrijvigheid) ook onze gereformeerde kerken „zorgen, dat ze erbij zijn”.

Op 7 Februari werd de zesde Chr. Reformed Church van Edmonton officieel geïnstitueerd. De gemeente telt 43 gezinnen, is de eerste in het stadsdeel ten Zuiden van de rivier, en zal de naam dragen van „Ottewell Church”. Diensten in deze gemeente zullen alle in de Engelse taal gehouden worden. Aan Classis Alberta Noord werd toestemming verzocht om een predikant te beroepen met bijstand van het fonds voor noodlijdende kerken.

Rest me nog iets te vertellen van het evangelisatiewerk der kerk in Edmonton, dat onder leiding van de speciaal daarvoor beroepen predikant, Rev. M. Vrieze, zulke verblijdende resultaten toont. Er zijn nu enkele bloeiende clubs voor buitenkerkelijke jongens en meisjes en Zondagschoolklassen voor jongere kinderen. Cursussen worden voortdurende gegeven voor jeugdleiders en Zondagschoolonderwijzers, hospitalen worden bezocht, massa's lectuur worden verspreid en de daardoor gemaakte contacten door de huisbezoekers opgevolgd. Een seminar voor evangelisatiewerkers werd deze winter gehouden en zelfs ontpopte Rev. Vrieze zich als schrijver van een modern oratorium, dat werd opgevoerd met medewerking van diverse koren en solisten. De belangrijke vraag, die nu bij vele werkers hoe langer hoe meer naar voren komt, is: Zijn onze immigrantengemeenten rijp om Canadezen, die op deze wijze voor God gewonnen worden, in hun midden te ontvangen, hen te doen voelen, dat zij werkelijk „thuis” zijn? Het blijkt, dat evangelisatie-arbeid niet alleen hard werk naar buiten is, maar werk naar binnen meebrengt, dat minstens even moeilijk is.

Wel, dit was het dan weer! Lezers in Alberta, ik heb een neus in prima conditie, die echter niet over onze hele provincie het nieuws kan speuren zonder Uw hulp. Wanneer U dus in deze rubriek berichten „uit eigen kring” opgenomen wilt zien, dan kunt U deze opzenden naar mijn adres: 12034 - 44 Street, Edmonton. U stuurt maar een briefje, dan komt het in en uit de bus.* Tot de volgende maal!

* Berichten voor andere rubrieken, zoals Kerknieuws, gelieve U rechtstreeks naar de redactie in Hamilton te zenden.

Diensten voor Volksgezondheid in Ontario

U dient bekend te zijn met de vele diensten van gezondheidszorg, welke in Ontario ter beschikking staan om U of een lid van Uw gezin te helpen. **Wij raden U aan deze advertentie uit te knippen voor eventuele raadpleging.**

TANDHEELKUNDIGE DIENSTEN
De Afdeling Tandheelkunde van het Departement van Volksgezondheid omvat de volgende diensten:

- Het verstrekken van tandheelkundige verzorging in de Provinciale inrichtingen voor geesteszieken en het "Central Dental Laboratory".
- De operatie der "dental railway cars", bestemd voor de tandheelkundige zorg voor schoolkinderen in bepaalde ongeorganiseerde gebieden.
- Tandheelkundige zorg voor kinderen in georganiseerde gebieden door middel van subsidies aan plaatselijke gezondheidsdiensten.

CONTROLE OP BESMETTELIJKE ZIEKTEN
Deze valt onder de "Division of Epidemiology", welke aan alle gemeenten bijstand verleent in hun pogingen de factoren te achterhalen welke ten grondslag liggen aan het uitbreken van besmettelijke ziekten.

"HEALTH UNITS"
Een "Health Unit" is een groepering van stads- en plattelandsgemeenten, welke ten doel heeft een meer efficiente werkwijze te bereiken t.o.v. de gemeenschappelijke gezondheidszorg. Zulk een groepering kan bestaan uit graafschappen ("counties"), districten, of groepen van "townships", tesamen met hun steden of afzonderlijke gemeenten. De "Unit" werkt onder het gezag van een plaatselijke "Board of Health", welke het personeel aanstelt, bestaande uit dokters, verpleegsters, dierenartsen, gezondheids-inspecteurs, administratieve krachten.

OPENBARE HYGIENE
Deze afdeling zorgt voor regelende voorschriften en verstrekt advies aan plaatselijke hoofden van gezondheidszorg met betrekking tot voedselhygiëne, melk en melkproducten, eetgelegenheden, vuilnis opruiming, hygiënische voorzieningen in recreatieoorden, alsook in scholen, watervoorziening en rioolafvoer ten plattelande, insecten- en knaagdierenbestrijding en andere aspecten welke betrekking hebben op de openbare hygiëne ener omgeving.

VOORLICHTING EN PUBLICITEIT
Hier worden de plannen ontwikkeld ter bevordering van een betere bekendheid der bevolking van Ontario met de gezondheidsdiensten, welke haar ter beschikking staan.

BEDRIJFSHYGIENE
Deze afdeling bevordert de gezondheidszorg in de bedrijven. Werkgevers worden aangemoedigd medische en verplegingsdiensten in te stellen teneinde het algemene gezondheidspeil te handhaven.

LABORATORIA
Dit werk bestaat grotendeels uit bacteriologisch onderzoek door de medische professie betreffende besmettelijke ziekten. Een andere belangrijke functie is tevens de bacteriologische controle op melk- en watervoorzieningen.

MEDISCHE STATISTIEK
Deze afdeling treedt op in een adviserende hoedanigheid voor alle afdelingen van het Departement, wat betreft het analyseren van statistische gegevens, zowel als het voorbereiden van speciale surveys.

"NURSING BRANCH"
Deze afdeling oefent het toezicht uit op de verpleegstersopleiding over de gehele Provincie, zowel wat betreft het onderwijs zelf als de levensvoorwaarden.

"PUBLIC HEALTH NURSING"
Het voornaamste doel van deze afdeling is om plaatselijke gezondheidsdiensten te interesseren voor en behulpzaam te zijn bij het organiseren van gemeentelijke verpleegstersdiensten.

ZORG VOOR MOEDER EN KIND
De "Division of Maternal and Child Health" houdt zich bezig met aangelegenheden welke betrekking hebben op de gezondheid van de a.s. moeder, alsmede die van zuigelingen, kleuters en schoolgaande kinderen.

"MENTAL HEALTH"
Deze afdeling beheert een aantal inrichtingen voor geesteszieken, alsook hospitaal-scholen voor geestelijk gestoorde kinderen.

VOORKOMING VAN TUBERCULOSE
Ontario is zo gelukkig een doeltreffend controleprogramma te hebben ontwikkeld, dat geheel valt onder de "Division of Tuberculosis Prevention". De sanatoriums over de gehele provincie worden beheerd door vrijwilligersgroepen, met aanzienlijke financiële steun der Regering tot bijdraging in de kosten van onderhoud der patienten in deze TB hospitalen, zowel als verstrekking van subsidies voor nieuwbouw. Aangezien Roentgen doorlichting nog steeds een der beste diagnostische wapenen is in de handen der medische wetenschap, zorgt de Regering over de gehele Provincie voor verplaatsbare Roentgen-doorlichtingsuitrustingen.

REHABILITATIE
Door de instelling van een nieuwe "Division of Rehabilitation" werd het werk der rehabilitatie nauw gecoördineerd met de andere medische en aanverwante nazorg, welke gewezen geesteszieken en tuberculose patienten nodig hebben.

VOEDING ("Nutrition")
Deze afdeling is primair een consultatieve dienst. Haar voornaamste activiteiten bestaan uit het organiseren van conferenties betreffende de voedingsleer voor "public health" verpleegsters in de gehele Provincie en zulke gemeenschapsdiensten als gezinsadviezen, gezondheidstoezicht op de scholen en zuigelingen-consultatiebureau.

ONTARIO DEPARTMENT OF HEALTH

Parliament Buildings, Toronto, Ontario. Honourable Matthew B. Dymond, M.D. C.M., Minister

Het Staatspensioen
IN CANADA

Het is niet zonder reden, dat juist nu, met de nieuwe verkiezingen in aantocht, de regering een uitbreiding heeft gegeven aan het staatspensioen. De Commons hebben het wetsvoorstel tot verhoging van het pensioen tot $ 65.— per maand, te beginnen bij de 70-ste verjaardag aangenomen. Nu moet de Senaat het nog goedkeuren, doch men verwacht dat dit zonder veel debat zal gebeuren.

Het staatspensioen heeft in Canada een nogal onstuimige historie gehad. Het begon in 1926 onder de toenmalige Liberale regering. Sterke oppositie kwam toen van de Conservatieven en het was een hele overwinning, dat het pensioen kon worden gesteld op $ 20.— per maand, echter alleen voor hen die werkelijk behoeftig waren.

Deze laatste bepaling werd niet eerder dan in 1945 verzacht, ook onder Liberaal bewind. Tenslotte was het reeds 1951 dat het pensioen gold voor iedereen, die de leeftijd van 70 jaar had bereikt. Het bedrag was toen $ 40.— per maand. Er werd echter ruimte gelaten voor hen, die behoeftig waren. Zij konden hun pensioen krijgen op 65 jaar.

Het was toen rustig tot 1957. De regering had kans gezien om een overschot te maken en dus zou men zeggen, dat dit de geschikste tijd was om dat pensioen wat te verhogen. Maar het Liberale kabinet kon het niet eens worden en onderging een crisis, juist voor de verkiezingen. De zaak werd geregeld op een verhoging van $ 6.— per maand.

Het geheel had de Liberalen geen goed gedaan, want drie maanden later werden de Liberalen in de verkiezingen verslagen en kwamen de Conservatieven aan het bewind. Deze maakten dankbaar gebruik van de situatie en verhoogden de pensioenen met $ 9.—, waardoor deze dus werden gebracht op $ 55.— per maand. Maar dit was dan ook voorlopig het einde. Pas nu is er weer een verandering gekomen in het staatspensioen.

Het heeft gedurende die tijd nog wel even gerommeld. De Conservatieven hadden beloofd het pensioen te verhogen en aan deze belofte werden zij uiteraard herinnerd. Het bleek hier opnieuw dat een belofte in de verkiezingstijd vlugger is gedaan, dan uitgevoerd in regeringstijd. De Conservatieven zochten naar een methode, waarbij een zekere premie zou worden betaald voor een eventuele verhoging van het pensioen. Een uitgebreid onderzoek werd ingesteld, voornamelijk inzake het Amerikaanse systeem. Herhaaldelijk werd de Regering in de kamer gevraagd hoe het er mee stond, maar het betreffende rapport was steeds in studie. Laat niemand ook denken, dat het een eenvoudige zaak is. Staatspensioens-verhoging is heel aantrekkelijk om stemmen te winnen, maar de financiering van staatspensioen is een zeker middel om stemmen te verliezen. Het staat zeer te bezien of de Liberalen, die nu natuurlijk de regering verwijten doen, een betere oplossing hadden kunnen vinden.

De regering heeft echter vorige maand de zaak weer aanhangig gemaakt. Uiteraard zal het verband houden met de komende verkiezingsstrijd dat thans het onderwerp weer ter tafel kwam. Allereerst werd het bedrag verhoogd tot $ 65.—, ene verhoging dus van $ 10.— per maand. Een ieder begrijpt echter, dat dit bedrag nauwelijks voldoende kan worden genoemd. Tegen de achtergrond van de steeds stijgende kosten van levensonderhoud is dit bedrag beslist laag. Vandaar dat de regering opnieuw plannen beraamd voor een zekere premie, waardoor verhoging van het bedrag mogelijk zal worden. Zij wil dit doen in samenwerking met de provinciale regeringen, die over het algemeen gunstig hebben gereageerd. De provincie Quebec echter niet, hetgeen niet zo verwonderlijk is, gezien de Liberale regering in die provincie.

De nieuwe socialisten, de New Democratic Party, trachten munt te slaan uit de situatie. Zij beloven veel meer, als de mensen hen maar aan de macht helpen. De Minister President zei echter terecht, dat het een koud kunstje is om de kiezers de prachtigste beloften voor te houden, als je weet, dat je toch niet de meerderheid haalt. De verkiezingsreclame van de nieuwe partijmensen schijnt wel een beetje al te doorzichtig.

De verhoging is er door (behoudens de Senaat). Niettemin houdt de regering de spanning erin, want het wachten is nu op een voorstel voor gedeeltelijke premiebetaling. Of deze regeling nog voor de verkiezingen zal worden gepresenteerd is een vraag, die misschien de Conservatieven liever niet eens beantwoorden.

ZIEKTEKOSTEN-VERZEKERING VOOR BEZOEKERS UIT NEDERLAND

Het Consulaat-Generaal der Nederlanden uit Toronto deelt ons het volgende mede:

Vele Nederlandse emigranten, die hun ouders, andere verwanten of vrienden naar Canada wilden laten overkomen voor een bezoek, zagen tot nu toe daarvan af op grond van de redenering dat zulks in verband met het risiko van de zeer hoge kosten van eventuele ziekte niet verantwoord was. Anderen hebben de gevolgen van hun gastvrijheid aan den lijve ondervonden. Immers, de Canadese verzekeringsfaciliteiten voor medische kosten zijn op bezoekers, zelfs na 3 maanden verblijf, niet van toepassing, terwijl de verplichte of vrijwillige ziektekostenverzekering in Nederland hier in het algemeen niet geldig is.

Thans kunnen bezoekers uit Nederland dit risiko dekken door *via een reisbureau of bank in Nederland* een zogenaamde *"reisongevallenverzekering"* te sluiten. De voorwaarden zullen bij de verschillende verzekeringmaatschappijen wel iets afwijken, doch met een verzekering voor 3 maanden op basis van f. 2.000,— ($ 570,—) ziektekostendekking is ongeveer f. 62,65 ($ 18,—) gemoeid. Een verplicht onderdeel hiervan is een *invaliditeitsverzekering*, voor 10 maal de verzekerde som van de ziektekosten (in dit geval dus f. 20,000,—, waarvan de premie overigens slechts 2 dollar van de achttien dollar uitmaakt). De tarieven voor 70-jarigen en ouderen zijn aanzienlijk hoger en aan een limiet van f. 1.500,— ziektekosten gebonden. Uitkeringen geschieden slechts in geval van *acute* ziekte of ongeval. Dus zal bijvoorbeeld iemand die zich op deze wijze verzekerd heeft en wegens zwakke gezondheid zijn einde voelt naderen en zijn kinderen nog eenmaal wenst te zien, in geval van ziekte in Canada aan deze verzekering geen aanspraken kunnen ontlenen, tenzij zijn ziekte of ongeval niets met zijn bestaande kwaal uitstaande heeft.

Bij dezelfde verzekering kan meestal ook het risiko voor de geldelijke gevolgen van overlijden worden gedekt. De premie hiervoor is gelijk aan die van invaliditeit.

Daar totale ziektekosten bij operatie hier te lande al gauw boven de $ 750,— uitkomen, zou aan te raden zijn dat bezoekers zich voor een groter bedrag verzekeren.

Plaatsruimte ontbreekt voor de details. Deze kunnen de gasten, die U wilt uitnodigen, vóór hun vertrek bij banken en reisbureaux in Nederland verkrijgen.

OPMARS VAN DE MILJOENENSTEDEN
(AANTAL STEDEN MET MEER DAN 1MILJOEN INWONERS)

DE DREIGING VAN DE MILJOENENSTEDEN

De stad is op mars. Onze wereldbevolking neemt elke minuut toe met 90 zielen. Dat betekent niet alleen dat er elk uur 5400 monden méér zijn om gevoed te moeten worden, maar ook dat er elk uur „plaatsruimte" geschapen moet worden voor 5400 mensen méér. Geen wonder dan ook dat er steeds meer steden ontstaan.

Gehuchten worden dorpen, dorpen worden steden en steden worden miljoenensteden. Veertig jaar geleden bezat de wereld nog maar 17 van dergelijke steden en thans meer dan 60. Over ongeveer 20 jaar zal dit aantal ongeveer verdubbeld zijn. In onze kaart geven wij een globaal overzicht van de opmars van de miljoenensteden. De vraag rijst daarbij of een stad maar steeds groter kan worden in bevolkingsaantal, zonder dat dit problemen met zich brengt. Er bestaan inderdaad grenzen voor een dergelijke ontwikkeling. Steden als Londen, New York en Tokio, zijn momenteel aan de grens van hun opnamecapaciteit. Niet alleen wat betreft het aantal huizen, maar ook wat de problemen inzake het verkeer betreft. Daarbij komen dan nog de vraagstukken voor de aanvoer van de enorme hoeveelheden levensmiddelen, het drinkwater etc. die een miljoenenstad dagelijks nodig heeft. Geen wonder dan ook dat er voor Londen, Parijs, Tokio, New York etc, plannen bestaan die voor een deel reeds in uitvoering zijn, om satellietsteden te stichten, die dus de miljoenenstad moet ontlasten van mensen, bedrijven en verkeer.

De groei van de steden brengt ook steeds grotere problemen met zich voor gebieden waar zich een opeenhoping van steden bevindt.. Wij noemen hier als voorbeelden het Roergebied in Duitsland, de Randstad Holland en de oostkust van de Ver. Staten. Ook Japan zal zich ernstig bezig moeten houden met de uitbreiding van zijn steden, want thans telt het land ca. 95 miljoen mensen maar over 40 jaar zal het meer inwoners tellen dan de totale huidige bevolking van Duitsland, Frankrijk, Nederland en België tezamen. Ook Noord-Italië kent de toekomstige dreiging van de verstedelijking.

De steden zijn dus een wereldprobleem en in de nabije toekomst zal de wereld zich dan ook steeds meer bezig moeten houden met de vraag: wat doen wij met de steden?

CLASSIFIED ADS

For "letters under number" $ 0.50 extra.
Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements $ 3.00
Marriage and anniversaries $ 4.00
Notifications of death $ 4.00
Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢
Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Grateful to the Lord, we announce the birth of a healthy daughter

BETTIE GRACE SOPHIA

February 7, 1962.

Mr. and Mrs. John Kalsbeek.
#2 Victoria Apt.
Steeles Ave. W.
R.R. 2, Norval, Ont.

"The Lord is my shepherd, I shall not want." - Ps. 23:1.

Zo de Here wil hopen wij met onze geliefde ouders

Mr. & Mrs. H. D. VERBURG

op 18 Februari 1962 hun 25-jarige echtvereniging te herdenken.

Lydia.
Peter.
Do.

972 Brant Street,
Burlington, Ont.

Receptie: Vrijdag 16 Februari.

On February 21, 1962 D.V., our beloved parents

HERBERT C. GROENEWEGEN

and

MARY GROENEWEGEN— nee Batenburg

hope to celebrate their 12½ wedding anniversary.

Their grateful children:
Nellie.
Harry.
Betty.
Annette.

275 West 18th Street,
Hamilton, Ont.

Reception 8 p.m .in the basement of the Immanuel Chr. Ref. Church, Mohawk Rd., and West 5th Street.

Te koop:

140 Acre Mixed Farm

aan de Highway, dicht bij Harriston. Goed huis en barn. 1e klas grond. Vraagprijs $ 22.000.—. Elk downpayment wordt in overweging genomen.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
LI 9-3895

De Here nam tot Zich in Zijn eeuwige heerlijkheid ons jongste zoontje

MICHAEL VANDENBERG,

op 1 Februari 1962, op de leeftijd van 1 jaar en 8 maanden.

De wetenschap dat hij nu juicht voor de troon Gods, is onze grote troost.

Mr. & Mrs. Vandenberg.
Billy, Harry &
Margareth.

Box 127, Houston, B.C.

---

2 Nette Heren in Ontario, (Chr. Ref.), zoeken

KENNISMAKING

met 2 sportieve Dames, tussen 20—25 jaar. Graag een foto, welke op erewoord wordt teruggezonden. Schrijf s.v.p. onder no. 1452, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Te koop:

BAKKERIJ MET HUIS

Machines in goede staat. Downpayment $ 5500.—, rest in gemakkelijke betalingen. Niet te aanvaarden voor Mei. A. C. Bestebroer, Box 239, Agassiz, B.C.

Jongeman, 28 jaar, Chr. Ref., zoekt

KENNISMAKING

met net meisje. S. Ontario. Brieven onder No. 1453, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ROOM AND BOARD

for 1 or 2 young men. Home privileges. R. Schotsman. Dickenson Rd. E., Mount Hope, Ont. OS 9-4944.

There are some FARMS for sale, round

KEMPTVILLE.

If you look for a farm don't forget. Kemptville with his agriculture school and a good sale barn in Winchester. If you want some information, please contact: J. Dullemond, Hekston, Ont.; J. Ten Grotenhuis, poultry farm, Spencerville, Ont.; G. Vedder, R.R. I, Mountain, Ont.

Also open place for a Mechanic.

Hollandse Scheurkalenders
$ 1.10 Postpaid.
4 HOLLANDSE KINDER-BOEKEN VOOR $ 1.00,
zolang de voorraad strekt.
REFILLS
SUCCES-AGENDA
$ 2.45 plus salestax.
Bestel nu het Jaarboek 1962, $ 1.25 Postpaid.

VAN DELFT'S
Book & Gift Shop
1058 MAIN STREET W.
HAMILTON, ONT.
Tel. JA 8-1932

Gevraagd met ingang van begin Maart een

ERVAREN GETROUWD PERSOON

voor groot "Dairy farm" bedrijf. Huis van alle gemakken voorzien, aan hoofdweg, dicht bij town. Hoog loon en twee weken vacantiegeld na een jaar dienst. 25 minuten vanaf Chr. Ref. Church. Contact "Hart Dairy Farms", Harriston, phone 322 R.

EEN GEZIN GEVRAAGD

voor partnership op een 200 acres farm. Moet experience hebben in farmen en met vee kunnen omgaan. Moet $ 2500—$ 3000 kapitaal aanwezig zijn. Dichtbij Chr. Ref. Church en school. Schrijf onder no. 1455, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

FOR SALE:

100 acre clay loam farm

METCALFE TOWNSHIP,
10 miles south of Strathroy.

80 acres workable, of which 20 acres new seeding. 1½ storey, 4 bedroom home, full basement, double garage, bankbarn 70x32, stanchions for 16 cows, and room for 600 hens upstairs, also 2 storey henhouse for 100 hens. Running water in all buildings. Full price $10,500 cash or with $3,000 down and your own mortgage within one year.

Phone 17 R 27 Melbourne, George Ypma, R.R. 3, Strathroy, Ont.

CHR. SCHOOL DUNDAS, ONT.

is slechts 2 minuten lopen van dit bijna nieuwe 6 kamer huis; alles gelijkvloers; NHA hypotheek, 6% rente; 106' wijd lot, geen achterburen! Beslist goedkoop voor $ 10,500.

GREENHOUSES

5 mijl van Dundas Chr. School en Church - 28.000 sq. ft. (over ½ acre) onder glas - centrale verwarming met grote boiler - autom. sproeier - 8¼ acre goede tuingrond - 2 slaapkamer huis, moet wat opgeknapt worden. Goede gelegenheid voor vakman. Vraagprijs $ 31,900.

Verdere informatie bij TED BOSMA (LI 9-3572 of JA 8-5772) of ARIE HORDYK (JA 8-8491 of NE 4-1089), vertegenwoordigers voor

Kronas-Valevicius Ltd.
"Hamilton's Largest Realtors"
366 Main Street East, Hamilton, Ont.

Timothy Christian School is in need of

SEVERAL TEACHERS

for elementary grades and one grade nine teacher for languages, P.E., and music. Please send applications to J. Visser, 28A Elmhurst Drive, Rexdale, Ont.

John Knox Chr. School, Wyoming will be in need of a

PRINCIPAL AND TEACHER

for next September. Kindly apply to Wm. De Boer, R.R. 2, Petrolia, Ont.

The Canadian Christian School Soc. of Jarvis, Ont. is in need of a

PRINCIPAL

and also of a

TEACHER

for one of the Junior grades, as of Sept. 1, '62. Qualified persons preferred. Applications to be sent to the secretary, J. VanderKooy, R.R. 5, Simcoe, Ont.

Chatham Calvin Christian School is in need of an experienced

LADY TEACHER

beginning September. For further information contact our secretary Mr. John Tolsma, R.R. #5, Chatham, Ont.

The ATHENS Christian School Society, at present operating a two room school, is in need of a

PRINCIPAL

Applications to be sent to: Mr. Vanderkloet, R.R. 1, DELTA, Ont.

The Wyoming Christian Film Club

takes pleasure in announcing the second showing of CHARLES LINDBERG'S first flight across the Atlantic in

"THE SPIRIT OF ST. LOUIS"

FRIDAY, FEBRUARY 23
CHR. REF. CHURCH WYOMING

Your Address for Books

New Book for all our Evangelization Committees:

"GOD CENTERED EVANGELISM"	R. B. Kuiper	$ 3.95
CHILDREN BIBLE	Anne De Vries	$ 4.95
DE WEDERKOMST VAN CHRISTUS (Nieuwe boek van Prof. Berkouwer)		$ 4.50

ASK FOR CATALOGUE

SPEELMAN'S BOOKHOUSE
10 GOLFDOWN DRIVE REXDALE (ONT.) CH 9-6662

GOEDE FARM TE KOOP

met laag downpayment, voor persoon met goede boerenachtergrond. De verkoper (eigenaar van groot melkbedrijf) is bereid om koper werk te geven op eigen melkbedrijf, loon voor ervaren persoon over $ 200 per maand, met ingang van half Maart. Huis voorzien van nieuw pressure system en 3-delige badkamer, gelegen aan hoofdweg 13 mijl van Chr. Ref. Church. Tuin vol met frambozen- en aalbessenstruiken, zwarte bessen en aardbeien. Brieven onder no. 1454, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

---

100 ACRE DAIRY FARM TE KOOP

Alles bewerkbaar, zeer goed land, waarvan 60 acre permanent pasture (gedeeltelijk nieuw seeding). Beste L barn 100x40 en L 40x30, met een nieuw stalen dak, stanchions, waterbowls, 47 by 12 cement silo, implement shed waarboven een henhouse; varkensschuur; goed ruim huis. De farm is gelegen aan de Hoofdweg in Oxford County. Prijs $ 26,000, downpayment $ 5,000, de rest in hypotheek tegen 5%. Brieven onder no. 1450, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

VAN LEEUWEN, BORTH & CO.

Certified Public Accountants

112 Bond Street
TORONTO, ONT.
EM 6-4147

WILLEM G. POOLMAN

advocaat
notaris
meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

ONTARIO HAMILTON (CANADA)
CALVIN CHRISTIAN SCHOOL

Due to expected increased enrollment for the schoolyear 1962-1963 we are in need of:

TEACHERS

for Grade I, III, VI, VII.

Qualified Teachers preferred. Ask for information re. salary, school facilities etc. Apply to: A. Boersma, 934 Garth Street, Hamilton, Ont.

THE CALVIN CHRISTIAN SCHOOL SOCIETY OF CLINTON, ONT.

plans to open a Christian School, September 1962, the Lord willing. They will be in need of a

PRINCIPAL
and a
TEACHER

Applications to be sent to:

Mr. K. van den Heuvel,
R.R. 2, Goderich, Ont.
Telephone JA 4-8092 Goderich.

OSHAWA

Immanuel Christian School Society

plans to open a school in September, D.V. We need

a principal,
a female teacher, and
a male teacher.

Only qualified persons.
Ask for information.
Apply to A. Meima, Scott Rd., R.R. 3, Oshawa, Ont.

To all residents of Kitchener, Waterloo, Galt, Guelph, Listowel, Drayton & environments

We at UNITED PAINT SUPPLY are celebrating our 5th ANNIVERSARY. Why not take advantage of our

BIRTHDAY SPECIALS

by doing your interior painting and/or paperhanging now, while you can save at least 20% on all paints, prepasted and unpasted wallpapers.

Come and see us soon in Kitchener. The map below shows you the location of our store, with large parking lot at rear, or phone us. We have a free daily delivery service.

Queen Street S.
Queen Street N.
STORE
Frederick Street
Benton Street
King St. E.
Alma Street
City Hall

UNITED PAINT SUPPLY

28 BENTON STREET **SH 3-8612**
KITCHENER, ONT.
EDW. VIERSEN, Prop. **FRED BROUWER, Mgr.**

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Owen Sound, Ont., Ds. D. C. Los van Georgetown, Ont.

te Sibley, Iowa, E. O. Holkeboer te Transcona, Man.

te Emo, Ont., W. H. DeVries te Brooten, Minn.

Aangenomen

naar Winnipeg, Rev. H. Van Dyken van Neerlandia.

Bedankt

voor Charlottetown, P.E.I., E. O. Holkeboer te Transcona, Man.

voor Surrey, B.C. en Dundas, Ont. A. Kuyvenhoven te Lethbridge, Alta.

FREE CHR. REF. CHURCH

Bedankt

voor Vineland, Ont., J. P. Geels te Haarlem, Nederland.

REV. B. VELDHUIS

Rev. B. Veldhuis, voorheen predikant bij de United Church te Beachville, Ont., heeft zijn ambt aldaar in November neergelegd en is overgegaan naar de Chr. Ref. Church. Hij heeft sindsdien zijn lidmaatschap bij de kerk van Woodstock ,Ont. Op de in Januari gehouden vergadering der Classis Chatham der Chr. Ref. Church is Rev. Veldhuis op zijn verzoek geexamineerd om te mogen voorgaan in het classicaal ressort. Na de examinatie is het Rev. Veldhuis toegestaan in de classis-kerken een stichtelijk woord te spreken gedurende 1962. Na dit jaar, waarin Rev. Veldhuis zijn studie zal voortzetten, zal nader in 1963 worden beslist of toelating tot het predikambt mogelijk is. Gedurende 1962 zal Rev. Veldhuis de kerk van Chatham dienen als stated supply voor Evang. werk en Radio-uitzending en bovendien waarneming van minstens drie preekbeurten per maand. Een Zondag per maand zal Rev. Veldhuis voorgaan in de kerken der Classis Chatham.

Rev. Veldhuis kwam acht jaar geleden uit Nederland en is 49 jaar oud.

Ingezonden

DE STRATFORD, ONT. CHR. REF. CHURCH

In Juli van het vorig jaar mochten wij een nieuw kerkgebouw in gebruik nemen, hetwelk het kerkelijk leven zeer ten goede komt, ook omdat er thans meer vergaderruimte is.

Rev. John Rubingh, die twee jaar als Home Missionary in Stratford heeft gewerkt, heeft op 29 Mei j.l. afscheid genomen. Rev. Rubingh is thans geëmeriteerd en woont weer in Grand Rapids, Mich.

Ruim 35 jaar heeft hij de kerken gediend. Wij zijn hem en Mrs. Rubingh dankbaar voor wat zij voor Stratford hebben gedaan,

Op de laatstgehouden vergadering van Classis Hamilton is aan Stratford handopening verleent en is Stratford nu een "calling church" geworden. Wij hopen spoedig met het beroepingswerk te kunnen beginnen.

Stratford is een kleine, maar veelbelovende gemeente. Er is veel industrie en er zijn goede farms te koop. Het is een mooie stad. Wij hopen dat velen mogen komen en onze gelederen willen versterken.

De Kerkeraad van de Chr. Ref. Church

LEAGUE CHR. REF. MEN SOCIETIES

De op 25 Januari j.l. in de Chr. Ref. Church van Chatham gehouden League meeting van de Chr. Ref. Men Societies in South Western Ontario mocht zich in een groeiende belangstelling verheugen, getuige de zeer goede opkomst.

De voorzitter, Mr. E. Ennema, stond na de opening stil bij het plotseling overlijden van Rev. A. Huls van Blenheim, die de vorige dag bij een verkeersongeval om het leven was gekomen. Hij sprak naar aanleiding van Efeze 6 : 5. Hij herinnerde ons aan de broosheid van ons leven, waardoor wij des te meer worden aangespoord de geestelijke wapenrusting aan te doen in de strijd des geloofs.

Het voornaamste punt van het programma van die avond was de rede van Rev. L. Mulder van Chatham, Ont. over „De toekomst der Kerk". Onder grote aandacht toonde spr. ons de roeping die in Canada van Godswege tot ons komt, en die wij ontvangen als immigranten uit alle delen van Nederland met verschillende inzichten. Wij moeten tot elkaar groeien, elkander leren begrijpen en hoewel wij verchillende leden zijn, toch groeien tot een eenheid als de eenheid van het lichaam van Christus. Wij moeten ons oefenen in de gemeenschap der heiligen en de zuivere leer der kerk bewaren.

Na deze leerzame rede werd in de basement van de kerk gepauseerd onder het genot van koffie, bij welke gelegenheid vele oude vriendschappen weer werden versterkt.

Na heropening werden aan Rev. Mulder vele vragen gesteld, waardoor een goede discussie ontstond. Deze leerzame league meeting werd tenslotte beeindigd, waarna Rev. Mulder voorging in dankgebed.

Ook nu weer bleek het hoe opbouwend het is dat mannenverenigingen samenwerken en op geregelde tijden samenkomen. Het geloofsleven wordt er door gebouwd en het verenigingsleven wordt erdoor versterkt. Moge ook deze avond ertoe medewerken, dat er grotere samenwerking komt tussen alle verenigingen in Ontario.

J. Dijkstra, secr.

DS. P. G. VAN BERGE GEARRESTEERD

Aan „Kerknieuws" van 21 Januari j.l. ontlenen wij het volgende bericht:

Ds. P. G. van Berge, miss. predikant en docent aan de middelbare theologische School te Makassar, is gearresteerd onder beschuldiging van te hebben deelgenomen aan de bomaanslag op Soekarno. Hoezeer de verdwazing is toegenomen door de ophitserij van het hoofd van de republiek Indonesie bewijst ook het feit, dat de verdenking is gevallen op een man, die bekend staat om zijn liefde tot het volk waaronder hij werkt, de onbaatzuchtigheid waarmede hij zich geeft aan zijn studenten en de afwezigheid van elke agressiviteit. Ds. v. Berge, die 7 maart 1914 geboren werd, studeerde aan de V.U. en werd in november 1940 predikant te Nij-Beets. Direct na de bevrijding, in oktober 1945, ging hij naar Indonesie, het land en volk waarnaar altijd zijn hart was uitgegaan, uitgezonden als miss. predikant door de kerk van Zwolle. Hij was eerst als terreinzendeling werkzaam, later als docent aan de lagere theol. school op Soemba. Om gezondheidsredenen moest hij deze taak neerleggen en in januari 1959 trad hij op als docent aan de middelbare school te Makassar. Het lag in de bedoeling, dat ds. v. Berge in 1962 met verlof naar Nederland zou komen. Aangezien alle contact met Indonesie is verbroken kan een officiele bevestiging van het arrestatiebericht maar moeilijk verkregen worden.

"NEW LIFE MISSION" IN GUELPH

The Rev. Leighton Ford will conduct an evangelistic crusade, known as "The New Life Mission", in Guelph, Ontario, from Feb. 18 through March 4, 1962. The Mission is sponsored by the Guelph Ministerial Association.

Mr. Ford is a member of the Billy Graham Evangelistic Team. Each evening during the Mission the services begin at 8:00 o'clock p.m. On Sunday evenings Feb. 18 and Feb. 25, the services will be held in the Physical Education Building at the Ontario Agricultural College in Guelph. On Sunday evening March 4, the service is to be held in Guelph Memorial Gardens. On week day nights the services are to be held in Chalmers United Church. Everyone is invited to attend these special services.

This evangelistic action is supported by the Guelph Reformed Church and the Christian Reformed Church advised its members to cooperate individually.

J. Kruisselbrink

De derde Nederlandse Tentoonstelling in Hamilton

Van 23 tot en met 28 april 1962 zal in Hamilton, Ontario, voor de derde maal de zg. „Netherlands Exhibition' worden gehouden. In 1961 namen 34 firma's - voornamelijk Canadese agenten van Nederlandse bedrijven - aan deze tentoonstelling deel. Van deze firma's behoorden er 21% tot de voedingsmiddelenbranche, 17% exposeerde meubelen, 16% ijzerwaren en non ferro artikelen. Verder werd 16% in beslag genomen voor prestigedoeleinden, 8% voor textiel en 5% voor papierwaren. In 1961 werd de tentoonstelling door 16.000 mensen bezocht. Hiervan waren 60% van Nederlandse afkomst.

Het tentoonstellingscomité heeft o.a. het voornemen in 1962 een 30 meter lange typisch Amsterdamse straat in te richten; daarbij denkt men verder aan de opstelling van een Edamse kaasmarkt en een maquette van het Keukenhofkasteel met complete tuin. Ook zal een maquette van de Delta werken niet ontbreken.

Inlichtingen over deze tentoonstelling zijn verkrijgbaar bij The Netherlands Exhibition Committee, 2623 King Street East, Hamilton, Ontario.

Werft abonnees voor

CALVINIST-CONTACT

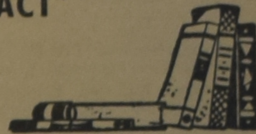
DOETINCHEM DANKT CANADEES REGIMENT

Op 2 Februari j.l. heeft de Nederlandse Ambassadeur, Z. E. Dr. A. H. Lovink tijdens een diner in Camp Petawawa de dank vertolkt van de burgers van Doetinchem aan de Fort Garry Horse Regiment. Het regiment bestaat 50 jaar en bij deze gelegenheid heeft Doetinchem een olieverf schilderij doen overhandigen als blijk van diepe dankbaarheid dat dit regiment de stad bevrijdde in April 1945.

Dr. Lovink onderhield zich bij deze gelegenheid met enkele officieren en onderofficieren, die aan de bevrijding hebben deelgenomen en thans nog in het regiment dienen.

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

Het kost U niets om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

Onze nieuwe lijst

Voor 1 abonnee:

- WONINGRUIL, door M. E. 't Hart.
- HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
- DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
- HERLEEFD VERLEDEN, door Prof. A. Sizoo.
- JOHANNES CALVIJN INSTITUTIE.
- DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 2, 157 bladzijden
- HET CALVINISME (Stonelezingen), door Dr. A. Kuyper.
- JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
- VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
- HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels dagboek).
- DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.
- DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
- LUTHERS WERKEN.
- MENSEN RONDOM JEZUS, door Dr. J. H. Bavinck.
- DE BRUG, door K. Norel.
- HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.
- HET EVANGELIE VAN THOMAS, door Dr. R. Schippers.
- KAART VAN KERKELIJK NEDERLAND, door Dr. C. N. Impeta. (Beschrijving van verleden en heden der Remonstrantse Broederschap.)
- DE LEVENSROMAN VAN JOHANNES POST, door Anne de Vries.
- OOK U SPREEKT GRIEKS EN LATIJN, door Prof. Dr. A. Sizoo. (Hoe Griekse en Latijnse woorden in de Nederlandse taal zijn opgenomen.)
- DE JEHOVA'S GETUIGEN EN DE BIJBEL, door Ds. H. J. Spier.
- VAKBEWEGING EN MAATSCHAPPIJ, door Dr. W. Albeda.
- SINNE- EN MINNEBEELDEN, door Jacob Cats.
- UIT CATACOMBEN EN WOESTIJNZAND, door Dr. H. Mulder. (Levenstekenen van de eerste Christenen.)
- KLIMATOLOGISCH, door G. Th. Rothuizen. (Een verzameling gedichten naar thema.)
- BILDERDIJK, door Martien J. G. De Jong en Wim Zaal. (In kort bestek. Een levens- en persoonlijkheidsbeeld van een der grootste figuren uit onze historie.)

Voor 2 abonnees:

- A PREY TO SATAN, door C. Sluys.
- IN THE MIRROR, door Prof. J. H. Kromminga.
- LANDVERHUIZERS (trilogie in één band), door P. J. Risseeuw.
- GEERT DAMMERS (trilogie in één band), door Aart Romijn.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door:

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

OUD ADRES:

....

....